

PROTOKÓŁ ZMIENIAJĄCY**do Umowy między Wspólnotą Europejską a Księstwem Liechtensteinu ustanawiającej środki równoważne do przewidzianych w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek**

UNIA EUROPEJSKA

i

KSIĘSTWO LIECHTENSTEINU, zwane dalej „Liechtensteinem”,

zwane dalej „Umawiającą się Stroną” lub – razem – „Umawiającymi się Stronami”,

W CELU wdrożenia standardu OECD w zakresie automatycznej wymiany informacji finansowych, zwanego dalej „globalnym standardem”, w ramach współpracy uwzględniającej uzasadnione interesy obu Umawiających się Stron;

MAJĄC NA UWADZE, że Umawiające się Strony zgadzają się, że — zgodnie z „globalnym standardem” i w celu wykonania Umowy między Wspólnotą Europejską a Księstwem Liechtensteinu ustanawiającej środki równoważne do przewidzianych w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (zwanej dalej „Umową”) zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym — komentarze do opracowanego przez OECD modelu umowy między właściwymi organami i do „wspólnego standardu do wymiany informacji” powinny być wykorzystywane jako źródła przykładów lub interpretacji oraz w celu zapewnienia spójności stosowania;

MAJĄC NA UWADZE, że Umawiające się Strony utrzymują od dawna bliskie stosunki, jeśli chodzi o wzajemną pomoc w kwestiach podatkowych, w szczególności w odniesieniu do stosowania środków równoważnych środkom ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek⁽¹⁾, i pragną poprawić wypełnianie międzynarodowych obowiązków podatkowych przez dalsze rozwijanie tych stosunków;

MAJĄC NA UWADZE, że Umawiające się Strony pragną zawrzeć umowę w celu poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych poprzez wzajemną automatyczną wymianę informacji, z zastrzeżeniem obowiązywania pewnego stopnia poufności i innych zabezpieczeń, w tym postanowień ograniczających wykorzystanie informacji będących przedmiotem wymiany;

MAJĄC NA UWADZE, że Liechtenstein przystąpił do Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) w 1995 r.;

MAJĄC NA UWADZE, że w konkluzjach Rady Unii Europejskiej z grudnia 2014 r. w sprawie jednorodnego rozszerzonego jednolitego rynku oraz stosunków UE z państwami Europy Zachodniej nienależącymi do UE uznano kluczową rolę, jaką Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym od 20 lat odgrywa w zacieśnianiu stosunków gospodarczych i integracji rynku wewnętrznego między UE a tymi państwami EFTA, które są częścią EOG;

MAJĄC NA UWADZE, że Umowa zmieniona niniejszym protokołem zmieniającym nie powinna naruszać praw państw członkowskich, z jednej strony, i Liechtensteinu, z drugiej strony, dotyczących dwustronnego uzgadniania innych spraw związanych ze współpracą w kwestiach podatkowych, w tym kwestii podwójnego opodatkowania, pod warunkiem że nie wpłynie to na zobowiązania określone w Umowie zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym;

MAJĄC NA UWADZE, że artykuł 10 Umowy w brzmieniu przed zmianą wprowadzaną niniejszym protokołem zmieniającym, obecnie ograniczający wymianę informacji na wniosek do zachowań stanowiących oszustwo podatkowe i podobnych przypadków, powinien zostać dostosowany do standardu OECD dotyczącego przejrzystości podatkowej i wymiany informacji w kwestiach podatkowych w brzmieniu obowiązującym w chwili podpisania niniejszego protokołu zmieniającego. Dostosowanie to powinno pozostać bez uszczerbku dla możliwości uzgodnienia – niezależnie od negocjacji, o których mowa w art. 10 ust. 4 Umowy w brzmieniu przed zmianą – innych kwestii podatkowych, w tym zagadnień związanych z likwidacją lub ograniczeniem podwójnego opodatkowania dochodów, jak przewidziano w protokole ustaleń do Umowy w brzmieniu przed wprowadzeniem zmian niniejszym protokołem zmieniającym. W tym kontekście UE i jej państwa członkowskie wezmą pod uwagę decyzję Liechtensteinu o ustanowieniu środków równoważnych środkom ustanowionym w przepisach UE dotyczących automatycznej wymiany informacji finansowych w celu poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 26.6.2003, s. 38.

MAJĄC NA UWADZE, że dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾ określa szczegółowe zasady ochrony danych, które mają zastosowanie także do wymiany informacji objętych niniejszym protokołem zmieniającym;

MAJĄC NA UWADZE, że Liechtenstein wdrożył dyrektywę 95/46/WE poprzez ustawę z dnia 14 marca 2002 r. o ochronie danych ⁽²⁾;

MAJĄC NA UWADZE, że państwa członkowskie i Liechtenstein dysponują (i) odpowiednimi zabezpieczeniami, które zapewniają zachowanie poufności informacji otrzymanych na podstawie Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym i ich wykorzystywanie wyłącznie do celów związanych z wymiarem podatku, jego poborem lub odzyskaniem wiarygodności podatkowych, egzekwowaniem przepisów lub ściganiem naruszeń przepisów w tym względzie, rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków lub nadzorem nad tymi działaniami, jak również do wszelkich innych dopuszczalnych celów, oraz ich wykorzystywanie wyłącznie przez osoby i organy zajmujące się tymi działaniami, a także (ii) infrastrukturą umożliwiającą skuteczną współpracę w zakresie wymiany informacji (w tym procedurami zapewniającymi terminową, prawidłową, bezpieczną i poufną wymianę informacji, skuteczną i bezzakłócenową komunikację oraz zdolnościami do szybkiego rozwiązywania problemów i reagowania na zgłaszane zastrzeżenia dotyczące wymiany informacji lub wniosków o taką wymianę oraz do stosowania art. 4 Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym);

MAJĄC NA UWADZE, że „raportujące instytucje finansowe”, „właściwe organy” przesyłające informacje oraz „właściwe organy” otrzymujące informacje powinny — jako administratorzy danych — zatrzymywać informacje przetwarzane zgodnie z Umową zmienioną niniejszym protokołem zmieniającym przez okres nie dłuższy niż jest to konieczne do osiągnięcia jej celów. Z uwagi na różnice w prawodawstwach państw członkowskich i Liechtensteinu maksymalny okres zatrzymywania powinien zostać ustalony poprzez odniesienie do przepisów o przedawnieniu przewidzianych w krajowym prawodawstwie podatkowym każdego administratora danych;

MAJĄC NA UWADZE, że kategorie „raportujących instytucji finansowych” i „rachunków raportowanych” objęte Umową zmienioną niniejszym protokołem zmieniającym są określone tak, aby ograniczyć sytuacje, w których podatnicy mają możliwość uniknięcia bycia zgłoszonym dzięki przesunięciu aktywów do „instytucji finansowych” lub inwestowaniu w produkty finansowe nieobjęte zakresem stosowania Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym. Niektóre „instytucje finansowe” i rachunki, w przypadku których istnieje niewielkie ryzyko, że zostaną wykorzystane do uchylecia się od opodatkowania, powinny jednak zostać wyłączone z zakresu stosowania Umowy. W Umowie zasadniczo nie należy określać progów, gdyż można je łatwo obejść poprzez rozdzielenie rachunków pomiędzy różne „instytucje finansowe”. Informacje finansowe, które podlegają wymogowi zgłoszenia i wymiany, powinny dotyczyć nie tylko całego stosownego dochodu (odsetki, dywidendy i podobne rodzaje dochodu), ale także sald rachunku i wpływów ze sprzedaży „aktywów finansowych” po to, aby móc reagować w sytuacjach, gdy podatnik usiłuje ukryć kapitał, który sam w sobie stanowi dochód, lub aktywa, w przypadku których uchylono się od opodatkowania. W związku z tym przetwarzanie informacji na podstawie Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym jest niezbędne i proporcjonalne do tego, aby umożliwić administracjom podatkowym państw członkowskich i Liechtensteinu prawidłowe i jednoznaczne identyfikowanie odnośnych podatników, stosowanie i egzekwowanie obowiązujących w tych państwach członkowskich przepisów podatkowych w sytuacjach transgranicznych, w celu oceny prawdopodobieństwa uchylecia się od opodatkowania, a także uniknięcia zbędnych dalszych dochodzeń,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W Umowie między Wspólnotą Europejską a Księstwem Liechtensteinu ustanawiającej środki równoważne do przewidzianych w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (zwanej dalej „Umową”) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Umowa między Unią Europejską a Księstwem Liechtensteinu w sprawie automatycznej wymiany informacji finansowych w celu poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych”;

2) art. 1–21 zastępuje się następującymi artykułami:

„Artykuł 1

Definicje

1. Na użytek niniejszej Umowy:

- a) »Unia Europejska« oznacza Unię ustanowioną Traktatem o Unii Europejskiej, obejmującą terytoria, na których obowiązuje Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na warunkach określonych w tym traktacie;
- b) »państwo członkowskie« oznacza państwo członkowskie Unii Europejskiej;

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Liechtensteinisches Landesgesetzblatt 2002 Nr. 55 (Dziennik Ustaw Liechtensteinu z 2002 r. nr 55).

- c) »Liechtenstein« oznacza Księstwo Liechtensteinu;
- d) »właściwe organy« Liechtensteinu i »właściwe organy« państw członkowskich« oznaczają organy wymienione w załączniku III, odpowiednio w lit. a) i w lit. b)–ac). Załącznik III stanowi integralną część niniejszej Umowy. Wykaz »właściwych organów« w załączniku III może zostać zmieniony w drodze powiadomienia drugiej Umawiającej się Strony przez Liechtenstein w przypadku organu, o którym mowa w lit. a) wykazu, oraz przez Unię Europejską w przypadku organów, o których mowa w lit. b)–ac) wykazu;
- e) »instytucja finansowa z państwa członkowskiego« oznacza (i) »instytucję finansową« będącą rezydentem państwa członkowskiego, z wyłączeniem oddziałów tej »instytucji finansowej« zlokalizowanych poza tym państwem członkowskim, oraz (ii) oddział »instytucji finansowej«, która nie jest rezydentem w tym państwie członkowskim, jeżeli dany oddział jest zlokalizowany w tym państwie członkowskim;
- f) »instytucja finansowa z Liechtensteinu« oznacza (i) »instytucję finansową« będącą rezydentem Liechtensteinu, z wyłączeniem oddziałów tej »instytucji finansowej« zlokalizowanych poza Liechtensteinem, oraz (ii) oddział »instytucji finansowej«, która nie jest rezydentem w Liechtensteinie, jeżeli dany oddział jest zlokalizowany w Liechtensteinie;
- g) »raportująca instytucja finansowa« oznacza, w zależności od kontekstu, »instytucję finansową« z państwa członkowskiego lub »instytucję finansową« z Liechtensteinu niebędącą »nieraportującą instytucją finansową«;
- h) »rachunek raportowany« oznacza »rachunek raportowany do państwa członkowskiego« lub »rachunek raportowany do Liechtensteinu«, w zależności od kontekstu, pod warunkiem że został on uznany za taki rachunek na podstawie procedur należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II, obowiązujących w danym państwie członkowskim lub w Liechtensteinie;
- i) »rachunek raportowany do państwa członkowskiego« oznacza »rachunek finansowy« prowadzony przez »raportującą instytucję finansową z Liechtensteinu«, którego posiadaczem jest co najmniej jedna »osoba z państwa członkowskiego« będąca »osobą raportowaną« lub »pasywny NFE« z co najmniej jedną »osobą kontrolującą« będącą »osobą raportowaną z państwa członkowskiego«;
- j) »rachunek raportowany do Liechtensteinu« oznacza »rachunek finansowy« prowadzony przez »raportującą instytucję finansową z państwa członkowskiego«, którego posiadaczem jest co najmniej jedna »osoba z Liechtensteinu« będąca »osobą raportowaną« lub »pasywny NFE« z co najmniej jedną »osobą kontrolującą« będącą »osobą raportowaną z Liechtensteinu«;
- k) »osoba z państwa członkowskiego« oznacza osobę fizyczną lub »podmiot« uznane przez »raportującą instytucję finansową z Liechtensteinu« za rezydentów w państwie członkowskim na podstawie procedur należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II lub masę spadkową po osobie zmarłej, która była rezydentem państwa członkowskiego;
- l) »osoba z Liechtensteinu« oznacza osobę fizyczną lub »podmiot« uznane przez »raportującą instytucję finansową z państwa członkowskiego« za rezydentów w Liechtensteinie na podstawie procedur należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II lub masę spadkową po osobie zmarłej, która była rezydentem Liechtensteinu.

2. Wszelkie pojęcia ujęte w pojedyncze górne cudzysłowy niezdefiniowane inaczej w niniejszej Umowie mają takie samo znaczenie, jakie zostało im przypisane w tym czasie: (i) w przypadku państw członkowskich — na podstawie dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania ⁽¹⁾ lub, w stosownych przypadkach, prawa krajowego państwa członkowskiego stosującego Umowę, oraz (ii) w przypadku Liechtensteinu — na podstawie jego prawa krajowego, przy czym znaczenie to jest spójne ze znaczeniem ustalonym w załącznikach I i II.

Wszelkie pojęcia niezdefiniowane inaczej w niniejszej Umowie lub w załącznikach I lub II mają, o ile z kontekstu nie wynika inaczej lub o ile »właściwy organ« państwa członkowskiego i »właściwy organ« Liechtensteinu nie uzgodnią wspólnego znaczenia zgodnie z art. 7 (w ramach prawa krajowego), takie samo znaczenie, jakie zostało im przypisane w tym czasie na podstawie prawa odnośnej jurysdykcji stosującej niniejszą Umowę: (i) w przypadku państw członkowskich — na podstawie dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania lub, w stosownych przypadkach, prawa krajowego danego państwa członkowskiego, oraz (ii) w przypadku Liechtensteinu — na podstawie jego prawa krajowego, przy czym znaczenie przypisane na podstawie obowiązującego prawa podatkowego odnośnej jurysdykcji (państwa członkowskiego lub Liechtensteinu) przeważa nad znaczeniem przypisanym temu pojęciu na podstawie innych przepisów tej jurysdykcji.

Artykuł 2

Automatyczna wymiana informacji w odniesieniu do rachunków raportowanych

1. Zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu i z zastrzeżeniem mających zastosowanie zasad sprawozdawczych i zasad należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II, które stanowią integralną część niniejszej Umowy, »właściwy organ Liechtensteinu« będzie co roku wymieniał z »właściwymi organami« każdego państwa członkowskiego, a »właściwe organy« każdego państwa członkowskiego będą co roku wymieniały z »właściwym organem« Liechtensteinu, w sposób automatyczny, informacje uzyskane zgodnie z tymi zasadami i określone w ust. 2.

⁽¹⁾ Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1.

2. Informacjami objętymi wymianą, w przypadku państwa członkowskiego — w odniesieniu do każdego »rachunku raportowanego do Liechtensteinu«, a w przypadku Liechtensteinu — w odniesieniu do każdego »rachunku raportowanego do państwa członkowskiego«, są:
- a) imię i nazwisko/nazwa, adres, numer identyfikacyjny podatnika (»NIP«) oraz data i miejsce urodzenia (w przypadku osób fizycznych) każdej »osoby raportowanej«, która jest »posiadaczem rachunku«, a w przypadku »podmiotu«, który jest »posiadaczem rachunku« i który — po zastosowaniu procedur należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II — zostanie zidentyfikowany jako kontrolowany przez co najmniej jedną »osobę kontrolującą« będącą »osobą raportowaną« — nazwa, adres i numer »NIP« tego »podmiotu« oraz imię i nazwisko, adres, numer »NIP« oraz data i miejsce urodzenia każdej »osoby raportowanej«;
  - b) numer rachunku (lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru);
  - c) nazwa i numer identyfikacyjny (o ile taki jest) »raportującej instytucji finansowej«;
  - d) saldo rachunku lub wartość (w tym, w przypadku »pieniężnej umowy ubezpieczenia« lub »umowy renty« — »wartość pieniężna« lub wartość wykupu) ustalona na koniec odnośnego roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego lub — jeżeli rachunek został zamknięty w ciągu danego roku lub okresu — informacja o jego zamknięciu;
  - e) w przypadku »rachunku powierniczego«:
    - (i) łączna kwota brutto odsetek, łączna kwota brutto dywidend oraz łączna kwota brutto innych dochodów osiągniętych w związku z aktywami posiadanymi na rachunku, w każdym przypadku wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku (lub w związku z tym rachunkiem) w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz
    - (ii) łączna kwota brutto przychodów ze sprzedaży lub umorzenia »aktywów finansowych« wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do których to aktywów »raportująca instytucja finansowa« działała jako powiernik, broker, pełnomocnik lub innego rodzaju przedstawiciel działający na rzecz »posiadacza rachunku«;
  - f) w przypadku »rachunku depozytowego« — łączna kwota brutto odsetek wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz
  - g) w przypadku rachunku, który nie został opisany w ust. 2 w lit. e) lub f) — łączna kwota brutto wpłacona lub uznana na rzecz »posiadacza rachunku« w przypadku rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do którego to rachunku »raportująca instytucja finansowa« działa jako zobowiązany lub dłużnik, w tym łączna kwota umorzeń dokonanych na rzecz »posiadacza rachunku« w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym.

Artykuł 3

Ramy czasowe i sposób automatycznej wymiany informacji

1. Do celów wymiany informacji, o której mowa w art. 2, kwotę i charakterystykę płatności dokonanych w odniesieniu do »rachunku raportowanego« określa się zgodnie z zasadami prawa podatkowego jurysdykcji (państwa członkowskiego lub Liechtensteinu), która dokonuje wymiany informacji.
2. Do celów wymiany informacji, o której mowa w art. 2, informacje podlegające wymianie określają walutę, w której denominowana jest każda odnośna kwota.
3. W odniesieniu do art. 2 ust. 2 informacje podlegają wymianie pomiędzy Liechtensteinem a wszystkimi państwami członkowskimi, z wyjątkiem Austrii, w odniesieniu do pierwszego roku, który rozpoczyna się z dniem wejścia w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 28 października 2015 r., i do wszystkich kolejnych lat, i są przekazywane w ciągu dziewięciu miesięcy po zakończeniu roku kalendarzowego, którego dotyczą informacje. Informacje podlegają wymianie pomiędzy Liechtensteinem a Austrią w odniesieniu do drugiego roku, który rozpoczyna się z dniem wejścia w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 28 października 2015 r., i do wszystkich kolejnych lat, i są przekazywane w ciągu dziewięciu miesięcy po zakończeniu roku kalendarzowego, którego dotyczą informacje.

Niezależnie od akapitu pierwszego, »instytucje finansowe« z Liechtensteinu stosują zasady sprawozdawczości i zasady należytej staranności zgodne z załącznikami I i II w odniesieniu do »osób raportowanych« ze wszystkich państw członkowskich, w tym Austrii, w terminach przewidzianych w tych załącznikach.

4. »Właściwe organy« dokonują automatycznej wymiany informacji opisanych w art. 2 w ramach wspólnego standardu do wymiany informacji w języku XML (ang. Extensible Markup Language).

5. »Właściwe organy« ustalają co najmniej jedną metodę transmisji danych, w tym standardy szyfrowania.

Artykuł 4

Współpraca w zakresie wykonania i egzekwowania niniejszej Umowy

»Właściwy organ« państwa członkowskiego powiadomi »właściwy organ« Liechtensteinu, a »właściwy organ« Liechtensteinu powiadomi »właściwy organ« państwa członkowskiego, jeśli wymieniony w pierwszej kolejności (powiadamiący) »właściwy organ« ma powody, aby przypuszczać, że na skutek błędu doszło do nieprawidłowego lub niekompletnego przekazania informacji określonych w art. 2 lub »raportująca instytucja finansowa« nie wywiązała się z obowiązujących wymogów sprawozdawczych i procedur należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II. Aby usunąć błędy lub przypadki niewypełnienia wymogów opisane w powiadomieniu, powiadomiony »właściwy organ« podejmuje wszelkie stosowne środki dostępne na mocy jego prawa krajowego.

Artykuł 5

Wymiana informacji na wniosek

1. Niezależnie od art. 2 i wszelkich innych porozumień umożliwiających wymianę informacji na wniosek między Liechtensteinem a państwem członkowskim, »właściwy organ« Liechtensteinu i »właściwy organ« państwa członkowskiego dokonują wymiany na wniosek takich informacji, o których przewiduje się, że będą miały znaczenie dla wykonywania niniejszej Umowy lub do celów administracyjnych lub egzekwowania przepisów krajowych dotyczących wszelkiego rodzaju podatków nałożonych w imieniu Liechtensteinu i państw członkowskich lub ich jednostek terytorialnych niższego szczebla lub samorządów terytorialnych, o ile opodatkowanie na podstawie takich przepisów krajowych nie jest sprzeczne z obowiązującą umową o unikaniu podwójnego opodatkowania między Liechtensteinem a danym państwem członkowskim.

2. Ust. 1 niniejszego artykułu ani art. 6 nie można w żadnym przypadku interpretować jako zobowiązujących Liechtenstein lub państwo członkowskie do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z przepisami i praktyką administracyjną, odpowiednio, Liechtensteinu lub danego państwa członkowskiego;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie przepisów lub w ramach normalnej praktyki administracyjnej, odpowiednio, Liechtensteinu lub danego państwa członkowskiego;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, przedsiębiorstwa, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową, lub informacji, których ujawnienie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

3. Jeśli państwo członkowskie lub Liechtenstein zwróci się o informacje jako jurysdykcja składająca wniosek zgodnie z niniejszym artykułem, Liechtenstein lub państwo członkowskie będące jurysdykcją, do której zwrócono się o informacje, użyje dostępnych im środków służących zbieraniu informacji, aby uzyskać informacje będące przedmiotem wniosku, nawet jeśli ta jurysdykcja nie potrzebuje takich informacji do własnych celów podatkowych. Obowiązek określony w poprzednim zdaniu podlega ograniczeniom zawartym w ust. 2, lecz ograniczeń takich w żadnym przypadku nie można interpretować jako zezwalających jurysdykcji, do której zwrócono się o informacje, na odmówienie dostarczenia informacji wyłącznie dlatego, że nie ma ona wewnętrznego interesu w pozyskaniu takich informacji.

4. Postanowień ust. 2 nie można w żadnym przypadku interpretować jako zezwalających Liechtensteinowi lub państwu członkowskiemu na odmowę udzielenia informacji jedynie z powodu, że informacje te znajdują się w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, pełnomocnika lub osoby działającej w charakterze przedstawiciela lub powiernika lub dlatego, że dotyczą one interesów właścicielskich danej osoby.

5. »Właściwe organy« określą standardowe formularze, które mają być stosowane, jak również co najmniej jedną metodę transmisji danych, w tym standardy szyfrowania.

Artykuł 6

Poufność i bezpieczeństwo danych

1. Wszystkie wymiany informacji na podstawie niniejszej Umowy podlegają – obok zasad poufności i innych zabezpieczeń określonych w niniejszym artykule – przepisom ustawowym i wykonawczym państw członkowskich oraz przepisom ustawowym i wykonawczym Liechtensteinu wdrażającym dyrektywę 95/46/WE.

Na potrzeby właściwego stosowania art. 5 państwa członkowskie i Liechtenstein ograniczają zakres praw i obowiązków przewidzianych w art. 10, art. 11 ust. 1, art. 12 i 21 dyrektywy 95/46/WE w takim stopniu, w jakim jest to konieczne do zabezpieczenia interesów określonych w art. 13 ust. 1 lit. e) tej dyrektywy.

Niezależnie od akapitu drugiego, każde państwo członkowskie i Liechtenstein zapewniają, aby każda »raportująca instytucja finansowa« objęta ich jurysdykcją informowała każdą poszczególną »osobę raportowaną« będącą osobą fizyczną o tym, że informacje jej dotyczące, o których mowa w art. 2, zostaną zgromadzone i przekazane zgodnie z niniejszą Umową; każde państwo członkowskie i Liechtenstein zapewniają także, aby dana »raportująca instytucja finansowa« przekazywała tej osobie fizycznej wszystkie informacje, do których ta osoba jest uprawniona na mocy jej krajowych przepisów ustawowych i wykonawczych wdrażających dyrektywę 95/46/WE.

Takie informacje zgodne z dyrektywą 95/46/WE przekazywane są w czasie wystarczającym, aby umożliwić tej osobie skorzystanie z przysługujących jej praw do ochrony danych, a w każdym razie zanim dana »raportująca instytucja finansowa« przekaze informacje, o których mowa w art. 2, właściwemu organowi w jurysdykcji miejsca rezydencji tej osoby (państwa członkowskiego lub Liechtensteinu).

Państwa członkowskie i Liechtenstein zapewniają, aby każda »osoba raportowana« będąca osobą fizyczną była powiadamiana o naruszeniu bezpieczeństwa w odniesieniu do jej danych w przypadku, gdy istnieje prawdopodobieństwo, że naruszenie to wpłynie negatywnie na ochronę jej danych osobowych lub prywatności.

2. Informacje przetwarzane zgodnie z niniejszą Umową są zatrzymywane przez okres nie dłuższy niż jest to konieczne do osiągnięcia celów niniejszej Umowy, a w każdym razie zgodnie z krajowymi przepisami każdego administratora danych dotyczącymi przedawnienia.

Na użytek dyrektywy 95/46/WE za administratorów danych na podstawie niniejszej Umowy uznaje się »raportujące instytucje finansowe« oraz właściwe organy każdego państwa członkowskiego i Liechtensteinu.

3. Wszelkie informacje uzyskane przez jurysdykcję (państwo członkowskie lub Liechtenstein) na podstawie niniejszej Umowy traktuje się jako poufne i chroni się je w taki sam sposób jak informacje uzyskane na podstawie prawa krajowego tej jurysdykcji oraz, w zakresie potrzebnym do zapewnienia koniecznego poziomu ochrony danych osobowych, zgodnie z obowiązującym prawem krajowym oraz zabezpieczeniami, które mogą być określone przez jurysdykcję dostarczającą informacje wymagane zgodnie z jej krajowymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi wdrażającymi dyrektywę 95/46/WE.

4. W każdym przypadku informacje takie ujawnia się wyłącznie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym lub nadzorczym) zajmującym się wymiarem podatku, jego poborem lub odzyskiwaniem wierzytelności podatkowych, egzekwowaniem przepisów lub ściganiem naruszeń przepisów w tym względzie, rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków tej jurysdykcji (państwa członkowskiego lub Liechtensteinu) lub nadzorem nad powyższymi działaniami. Jedynie wyżej wymienione osoby lub organy mogą wykorzystywać te informacje i to wyłącznie do celów określonych w poprzednim zdaniu. Niezależnie od innych postanowień niniejszego artykułu, mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych dotyczących odnośnych podatków.

5. Niezależnie od postanowień poprzednich ustępów, informacje otrzymane przez jurysdykcję (państwo członkowskie lub Liechtenstein) mogą być wykorzystywane do innych celów, jeśli takie wykorzystanie informacji do innych celów jest dopuszczalne na mocy przepisów jurysdykcji dostarczającej informacje (odpowiednio Liechtensteinu lub państwa członkowskiego) a »właściwy organ« tej jurysdykcji zezwala na takie wykorzystanie. Informacje przekazane przez jurysdykcję (państwo członkowskie lub Liechtenstein) innej jurysdykcji (odpowiednio Liechtensteinowi lub państwu członkowskiemu) mogą być przekazywane przez tę jurysdykcję jurysdykcji trzeciej (innemu państwu członkowskiemu), z zastrzeżeniem zabezpieczeń określonych w niniejszym artykule i pod warunkiem otrzymania uprzedniej zgody »właściwego organu« jurysdykcji wymienionej w pierwszej kolejności, od której pochodzą przedmiotowe informacje. Informacje dostarczone przez jedno państwo członkowskie innemu państwu członkowskiemu na mocy obowiązującego w nim prawa wdrażającego dyrektywę Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania mogą być przekazywane Liechtensteinowi, pod warunkiem otrzymania uprzedniej zgody »właściwego organu« państwa członkowskiego, od którego pochodzą przedmiotowe informacje.

6. Każdy »właściwy organ« państwa członkowskiego lub Liechtensteinu bezzwłocznie powiadomi inny »właściwy organ«, tj. organ Liechtensteinu lub organ państwa członkowskiego o naruszeniu zasady poufności, niezadziałaniu zabezpieczeń lub innych naruszeniach zasad ochrony danych oraz o nałożonych w związku z tym sankcjach i wprowadzonych środkach zaradczych.

7. Przetwarzanie danych osobowych na podstawie niniejszej Umowy jest nadzorowane przez krajowe organy nadzorcze ds. ochrony danych ustanowione w państwach członkowskich i w Liechtensteinie na podstawie ich krajowych przepisów ustawowych i wykonawczych wdrażających dyrektywę 95/46/WE.

Artykuł 7

Konsultacje i zawieszenie stosowania Umowy

1. W przypadku trudności z wdrażaniem lub interpretacją postanowień niniejszej Umowy »właściwy organ« Liechtensteinu lub »właściwy organ« państwa członkowskiego może zwrócić się o przeprowadzenie konsultacji między »właściwym organem« Liechtensteinu i co najmniej jednym »właściwym organem« z państw członkowskich, aby opracować właściwe środki, które zapewnią wykonanie niniejszej Umowy. Te »właściwe organy« informują natychmiast Komisję Europejską i »właściwe organy« innych państw członkowskich o wynikach swoich konsultacji. Na wniosek dowolnego »właściwego organu« Komisja Europejska może brać udział w konsultacjach w odniesieniu do kwestii związanych z interpretacją Umowy.
2. Jeśli konsultacje dotyczą istotnego naruszenia Umowy, a procedura opisana w ust. 1 nie doprowadzi do stosownego porozumienia, »właściwy organ« państwa członkowskiego lub Liechtensteinu może zawiesić wymianę informacji na podstawie niniejszej Umowy w stosunku do, odpowiednio, Liechtensteinu lub określonego państwa członkowskiego, przez pisemne powiadomienie odpowiedniego innego »właściwego organu«. Takie zawieszenie wywiera natychmiastowy skutek. Na użytek niniejszego ustępu istotne naruszenie obejmuje między innymi: nieprzestrzeganie postanowień niniejszej Umowy lub przepisów dyrektywy 95/46/WE dotyczących poufności i bezpieczeństwa danych, nieprzekazanie informacji w odpowiednim terminie lub niewywiązanie się z dostarczenia właściwych informacji na mocy niniejszej Umowy przez »właściwy organ« państwa członkowskiego lub Liechtensteinu, albo określenie statusu »podmiotów« lub rachunków jako »nieraportujących instytucji finansowych« i »rachunków wyłączonych« w sposób utrudniający realizację celów niniejszej Umowy.

Artykuł 8

Zmiany

1. Umawiające się Strony prowadzą wzajemne konsultacje w przypadku przyjęcia na szczeblu OECD istotnej zmiany jakiegokolwiek elementu »globalnego standardu« lub — jeśli Umawiające się Strony uznają to za konieczne — aby usprawnić funkcjonowanie niniejszej Umowy pod względem technicznym lub aby ocenić i uwzględnić inne zmiany na szczeblu międzynarodowym. Konsultacje przeprowadza się w ciągu jednego miesiąca od złożenia stosownego wniosku przez jedną z Umawiających się Stron lub najszybciej, jak to możliwe w pilnych przypadkach.
2. Na podstawie takiego kontaktu Umawiające się Strony mogą konsultować się wzajemnie, aby ustalić, czy konieczne są zmiany do niniejszej Umowy.
3. Do celów konsultacji, o których mowa w ust. 1 i 2, każda Umawiająca się Strona informuje drugą Umawiającą się Stronę o rozwoju sytuacji, który mógłby mieć wpływ na właściwe funkcjonowanie niniejszej Umowy. Obejmuje to również wszelkie stosowne umowy między jedną z Umawiających się Stron i państwem trzecim.
4. W wyniku konsultacji niniejsza Umowa może zostać zmieniona w drodze protokołu lub sporządzenia nowej umowy między Umawiającymi się Stronami.
5. Jeśli Umawiająca się Strona wprowadziła zmianę »globalnego standardu« przyjętą przez OECD i pragnie dokonać odpowiednich zmian w załączniku I lub II do niniejszej Umowy, powiadamia o tym drugą Umawiającą się Stronę. Procedura konsultacji między Umawiającymi się Stronami przeprowadzana jest w ciągu jednego miesiąca od powiadomienia. Niezależnie od ust. 4, w przypadku gdy Umawiające się Strony osiągną w ramach konsultacji porozumienie w sprawie zmiany, którą należy wprowadzić w załączniku I lub II do niniejszej Umowy, Umawiająca się Strona, która zwróciła się z wnioskiem o dokonanie zmiany, może przez okes wymagany do wprowadzenia zmiany przez przyjęcie formalnej zmiany niniejszej Umowy tymczasowo stosować zmienioną wersję załącznika I lub II do niniejszej Umowy, potwierdzoną w procedurze konsultacji, począwszy od pierwszego dnia stycznia roku następującego po zakończeniu wyżej wymienionej procedury.

Uznaje się, że Umawiająca się Strona wdrożyła zmianę »globalnego standardu« przyjętą przez OECD, jeżeli:

- a) w przypadku państw członkowskich: zmiana została uwzględniona w dyrektywie Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania;
- b) w przypadku Liechtensteinu: zmiana została uwzględniona w umowie z państwem trzecim lub włączona do prawa krajowego.

Artykuł 9

Wypowiedzenie

Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę poprzez wystosowanie do drugiej Umawiającej się Strony pisemnego wypowiedzenia. Takie wypowiedzenie staje się skuteczne pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie okresu 12 miesięcy od daty wypowiedzenia. W przypadku wypowiedzenia Umowy wszystkie informacje otrzymane do tego czasu na jej podstawie pozostają poufne i podlegają w dalszym ciągu przepisom ustawowym i wykonawczym państw członkowskich i Liechtensteinu wdrażającym dyrektywę 95/46/WE.

Artykuł 10

Zasięg terytorialny

Niniejszą Umowę stosuje się, z jednej strony, do terytoriów państw członkowskich, do których stosuje się Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz zgodnie z warunkami określonymi w tych Traktatach, a z drugiej strony — do terytorium Liechtensteinu.”;

3) załączniki otrzymują brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

WSPÓLNY STANDARD SPRAWOZDAWCZOŚCI I NALEŻYTEJ STARANNOŚCI W ODNIESIENIU DO INFORMACJI FINANSOWYCH (»WSPÓLNY STANDARD DO WYMIANY INFORMACJI«)

SEKCJA I

OGÓLNE WYMOGI SPRAWOZDAWCZE

A. Z zastrzeżeniem części C–E, każda »raportująca instytucja finansowa« musi przekazywać »właściwemu organowi« swojej jurysdykcji (państwa członkowskiego lub Liechtensteinu) następujące informacje odnoszące się do każdego »rachunku raportowanego« danej »raportującej instytucji finansowej«:

1. imię i nazwisko/nazwę, adres, jurysdykcja miejsca rezydencji (państwo członkowskie lub Liechtenstein), numer (-y) »NIP« oraz datę i miejsce urodzenia (w przypadku osób fizycznych) każdej »osoby raportowanej«, która jest »posiadaczem rachunku«, a w przypadku »podmiotu«, który jest »posiadaczem rachunku« i który — po zastosowaniu procedur należytej staranności zgodnych z sekcjami V, VI i VII — zostanie zidentyfikowany jako kontrolowany przez co najmniej jedną »osobę kontrolującą« będącą »osobą raportowaną« — nazwę, adres, jurysdykcję/jurysdykcje miejsca rezydencji (państwo członkowskie, Liechtenstein lub inna jurysdykcja) i numer (-y) »NIP« tego »podmiotu« oraz imię i nazwisko, adres, jurysdykcję/jurysdykcje miejsca rezydencji (państwo członkowskie lub Liechtenstein), numer(-y) »NIP« oraz datę i miejsce urodzenia każdej »osoby raportowanej«;
2. numer rachunku (lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru);
3. nazwę i numer identyfikacyjny (o ile taki jest) »raportującej instytucji finansowej«;
4. saldo rachunku lub wartość (w tym, w przypadku »pieniężnej umowy ubezpieczenia« lub »umowy renty« — »wartość pieniężną« lub wartość wykupu) ustaloną na koniec odnośnego roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego lub — jeżeli rachunek został zamknięty w ciągu danego roku lub okresu — informację o jego zamknięciu;
5. w przypadku »rachunku powierniczego«:
  - a) łączną kwotę brutto odsetek, łączną kwotę brutto dywidend oraz łączną kwotę brutto innych dochodów osiągniętych w związku z aktywami posiadanymi na rachunku, w każdym przypadku wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku (lub w związku z tym rachunkiem) w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz
  - b) łączną kwotę brutto przychodów ze sprzedaży lub umorzenia »aktywów finansowych« wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do których to aktywów »raportująca instytucja finansowa« działała jako powiernik, broker, pełnomocnik lub innego rodzaju przedstawiciel działający na rzecz »posiadacza rachunku«;

6. w przypadku »rachunku depozytowego« — łączną kwotę brutto odsetek wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz
  7. w przypadku rachunku, który nie został opisany w części A pkt 5 lub 6 — łączną kwotę brutto wpłaconą lub uznaną na rzecz »posiadacza rachunku« w przypadku rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do którego to rachunku »raportująca instytucja finansowa« działa jako zobowiązany lub dłużnik, w tym łączną kwotę umorzeń dokonanych na rzecz »posiadacza rachunku« w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym.
- B. Przekazywane informacje muszą określać walutę, w której denominowana jest każda kwota.
- C. Niezależnie od części A pkt 1, w odniesieniu do każdego »rachunku raportowanego«, który jest »istniejącym rachunkiem«, nie jest wymagane przekazanie numeru (numerów) »NIP« ani daty urodzenia, jeżeli taki(-e) numer(-y) »NIP« lub data urodzenia nie znajdują się w dokumentacji »raportującej instytucji finansowej«, a gromadzenie tego rodzaju danych przez taką »raportującą instytucję finansową« nie jest w inny sposób wymagane na mocy przepisów krajowych lub unijnego instrumentu prawnego (w stosownych przypadkach). Jednakże »raportująca instytucja finansowa« ma obowiązek dołożyć racjonalnych starań, aby uzyskać numer(-y) »NIP« i datę urodzenia w odniesieniu do »istniejących rachunków«, przed końcem drugiego roku kalendarzowego następującego po roku, w którym »istniejące rachunki« zidentyfikowane zostały jako »rachunki raportowane«.
- D. Niezależnie od części A pkt 1, nie jest wymagane przekazanie numeru »NIP«, jeżeli numer »NIP« nie został nadany przez odnośne państwo członkowskie, Liechtenstein ani inną jurysdykcję miejsca rezydencji.
- E. Niezależnie od części A pkt 1, nie jest wymagane przekazanie miejsca urodzenia, chyba że »raportująca instytucja finansowa« ma tak czy inaczej obowiązek uzyskać i przekazać dane dotyczące miejsca urodzenia na mocy prawa krajowego i jest ono dostępne w danych, które można przeszukać elektronicznie, posiadanych przez daną »raportującą instytucję finansową«.

SEKCJA II

OGÓLNE WYMOGI NALEŻYTEJ STARANNOŚCI

- A. Rachunek traktuje się jako »rachunek raportowany« począwszy od dnia, w którym zostanie on zidentyfikowany jako taki na mocy procedur należytej staranności w sekcjach II–VII, a — o ile nie przewidziano inaczej — informacje odnoszące się do »rachunku raportowanego« muszą być przekazywane co roku w roku kalendarzowym następującym po roku, którego dane informacje dotyczą.
- B. Saldo lub wartość rachunku określane są na ostatni dzień roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego.
- C. W przypadku gdy saldo lub próg wartości mają zostać określone na ostatni dzień roku kalendarzowego, stosowne saldo lub wartość muszą zostać określone na ostatni dzień okresu sprawozdawczego, który upływa z końcem lub przed końcem tego roku kalendarzowego.
- D. Każde państwo członkowskie lub Liechtenstein może zezwolić »raportującym instytucjom finansowym« na korzystanie z dostawców usług w celu wypełnienia obowiązków sprawozdawczych i dotyczących należytej staranności nałożonych na takie »raportujące instytucje finansowe«, zgodnie z prawem krajowym, ale obowiązki te pozostają w zakresie odpowiedzialności »raportujących instytucji finansowych«.
- E. Każde państwo członkowskie lub Liechtenstein może zezwolić »raportującym instytucjom finansowym« na stosowanie wobec »istniejących rachunków« procedur należytej staranności, które stosuje się do »nowych rachunków«, oraz wobec »rachunków o niższej wartości« procedur należytej staranności, które stosuje się do »rachunków o wysokiej wartości«. W przypadku gdy państwo członkowskie lub Liechtenstein zezwala na to, aby procedury należytej staranności stosowane wobec »nowego rachunku« były stosowane do »istniejących rachunków«, nadal mają zastosowanie zasady tak czy inaczej mające zastosowanie do »istniejących rachunków«.

SEKCJA III

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC »ISTNIEJĄCYCH RACHUNKÓW INDYWIDUALNYCH«

- A. Wprowadzenie. Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji »rachunków raportowanych« wśród »istniejących rachunków indywidualnych«.

- B. »Rachunki o niższej wartości«. Poniższe procedury mają zastosowanie do »rachunków o niższej wartości«.
1. Adres zamieszkania. Jeżeli »raportująca instytucja finansowa« ma w swojej dokumentacji aktualny adres zamieszkania indywidualnego »posiadacza rachunku« w oparciu o »dowód w postaci dokumentu«, »raportująca instytucja finansowa« może traktować danego indywidualnego »posiadacza rachunku« jako rezydenta do celów podatkowych państwa członkowskiego, Liechtensteinu lub innej jurysdykcji, w której adres jest zlokalizowany, na potrzeby stwierdzenia, czy dany indywidualny »posiadacz rachunku« jest »osobą raportowaną«.
  2. Elektroniczne wyszukiwanie danych. Jeżeli »raportująca instytucja finansowa« nie polega na aktualnym adresie zamieszkania indywidualnego »posiadacza rachunku« w oparciu o »dowód w postaci dokumentu«, zgodnie z częścią B pkt 1, »raportująca instytucja finansowa« musi przejrzeć posiadane przez siebie dane, które można przeszukać elektronicznie, pod kątem którychkolwiek z poniższych przesłanek i zastosować przepisy części B pkt 3–6:
    - a) identyfikacji »posiadacza rachunku« jako rezydenta »raportowanej jurysdykcji«;
    - b) aktualnego adresu korespondencyjnego lub adresu zamieszkania (w tym skrytki pocztowej) w »raportowanej jurysdykcji«;
    - c) co najmniej jednego numeru telefonicznego w »raportowanej jurysdykcji« i żadnego numeru telefonicznego w Liechtensteinie lub w państwie członkowskim »raportującej instytucji finansowej«, w zależności od kontekstu;
    - d) stałych zleceń (innych niż w odniesieniu do »rachunku depozytowego«) przelewu środków na rachunek prowadzony w »raportowanej jurysdykcji«;
    - e) aktualnego, ważnego pełnomocnictwa lub upoważnienia do podpisu udzielonego osobie posiadającej adres w »raportowanej jurysdykcji«; lub
    - f) polecenia przechowywania poczty (*hold mail*) lub adresu do doręczeń w »raportowanej jurysdykcji«, jeżeli »raportująca instytucja finansowa« nie dysponuje w dokumentacji żadnym innym adresem »posiadacza rachunku«.
  3. W przypadku gdy żadna z przesłanek wymienionych w części B pkt 2 nie zostanie ustalona w drodze wyszukiwania elektronicznego, kolejne działania nie są wymagane, chyba że wystąpią zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, lub rachunek stanie się »rachunkiem o wysokiej wartości«.
  4. W przypadku gdy w wyszukiwaniu elektronicznym zostanie stwierdzone występowanie którejkolwiek z przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e) lub jeżeli wystąpią zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, wówczas »raportująca instytucja finansowa« musi traktować »posiadacza rachunku« jako rezydenta do celów podatkowych każdej »raportowanej jurysdykcji«, w odniesieniu do której zostanie stwierdzona przesłanka, chyba że postanowi zastosować część B pkt 6, a jeden z wyjątków w tym punkcie ma zastosowanie do tego rachunku.
  5. W przypadku gdy w wyszukiwaniu elektronicznym zostanie stwierdzone występowanie polecenia przechowywania poczty (*hold mail*) lub adresu do doręczeń, a w odniesieniu do danego »posiadacza rachunku« nie zostaną stwierdzone żaden inny adres ani żadna z pozostałych przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e), »raportująca instytucja finansowa« musi — w kolejności najstosowniejszej do danych okoliczności — zastosować wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej opisane w części C pkt 2 bądź dążyć do uzyskania oświadczenia »posiadacza rachunku« lub »dowodu w postaci dokumentu« w celu ustalenia jednej lub większej liczby rezydencji do celów podatkowych danego »posiadacza rachunku«. Jeżeli w wyszukiwaniu danych w dokumentacji papierowej nie uda się ustalić przesłanki, a próba uzyskania oświadczenia lub »dowodu w postaci dokumentu« nie powiedzie się, »raportująca instytucja finansowa« musi zgłosić dany rachunek »właściwemu organowi« swojego państwa członkowskiego lub Liechtensteinu, w zależności od kontekstu, jako rachunek nieudokumentowany.
  6. Niezależnie od znalezienia przesłanek określonych w części B pkt 2, »raportująca instytucja finansowa« nie musi traktować »posiadacza rachunku« jako rezydenta »raportowanej jurysdykcji«, jeżeli:
    - a) informacje o »posiadaczu rachunku« zawierają aktualny adres korespondencyjny lub adres zamieszkania w raportowanej jurysdykcji, co najmniej jeden numer telefonu w »raportowanej jurysdykcji« (i żadnego numeru telefonu w Liechtensteinie lub w państwie członkowskim »raportującej instytucji finansowej«, w zależności od kontekstu) lub stałe zlecenia (w odniesieniu do »rachunków finansowych« innych niż »rachunki depozytowe«) przelewu środków na rachunek prowadzony w »raportowanej jurysdykcji«, a »raportująca instytucja finansowa« uzyskała lub wcześniej sprawdziła i ma udokumentowane:
      - (i) oświadczenie »posiadacza rachunku« z jurysdykcji miejsca rezydencji (państwa członkowskiego, Liechtensteinu lub innej jurysdykcji) takiego »posiadacza rachunku«, wśród których nie ma takiej »raportowanej jurysdykcji«; oraz

- (ii) »dowód w postaci dokumentu« określający, że »posiadacz rachunku« nie ma statusu osoby objętej raportowaniem.
  - b) informacje o »posiadaczu rachunku« zawierają aktualne, ważne pełnomocnictwo lub upoważnienie do podpisu udzielone osobie posiadającej adres w »raportowanej jurysdykcji«, a »raportująca instytucja finansowa« uzyskała lub wcześniej sprawdziła i ma udokumentowane:
    - (i) oświadczenie »posiadacza rachunku« z jurysdykcji miejsca rezydencji (państwa członkowskiego, Liechtensteinu lub innych jurysdykcji) takiego »posiadacza rachunku«, wśród których nie ma takiej »raportowanej jurysdykcji«; lub
    - (ii) »dowód w postaci dokumentu« określający, że »posiadacz rachunku« nie ma statusu osoby objętej raportowaniem.
- C. Wzmocnione procedury weryfikacyjne dla »rachunków o wysokiej wartości«. Poniższe wzmocnione procedury weryfikacyjne mają zastosowanie do »rachunków o wysokiej wartości«.
1. Elektroniczne wyszukiwanie danych. W odniesieniu do »rachunków o wysokiej wartości« »raportująca instytucja finansowa« musi przejrzeć dane, które można przeszukać elektronicznie, posiadane przez daną »raportującą instytucję finansową« pod kątem którejkolwiek z przesłanek opisanych w części B pkt 2.
  2. Wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej. Jeżeli elektroniczne bazy danych »raportującej instytucji finansowej« zawierają pola przeznaczone na wszystkie informacje opisane w części C pkt 3 i zawierają wszystkie te informacje, wówczas dalsze wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej nie jest wymagane. Jeżeli elektroniczne bazy danych nie zawierają wszystkich tych informacji, wówczas w odniesieniu do »rachunku o wysokiej wartości« »raportująca instytucja finansowa« musi również zweryfikować bieżące papierowe akta klienta, a także — o ile nie są one zawarte w bieżących papierowych aktach klienta — następujące dokumenty powiązane z rachunkiem i uzyskane przez »raportującą instytucję finansową« w okresie ostatnich pięciu lat, pod kątem którejkolwiek z przesłanek opisanych w części B pkt 2:
    - a) najnowsze »dowody w postaci dokumentów«, zgromadzone w odniesieniu do danego rachunku;
    - b) najnowszą umowę otwarcia rachunku lub odpowiednią dokumentację;
    - c) najnowszą dokumentację uzyskaną przez »raportującą instytucję finansową« na mocy »procedur AML/KYC« (przeciwdziałanie praniu pieniędzy/zasada »znaj swojego klienta«) lub do innych celów regulacyjnych;
    - d) aktualnie obowiązujące pełnomocnictwo lub upoważnienie do podpisywania dokumentów; oraz
    - e) aktualnie obowiązujące stałe zlecenia (inne niż w odniesieniu do »rachunku depozytowego«) przelewu środków.
  3. Wyjątki, w których uznaje się, że bazy danych dostarczyły wymaganych informacji. »Raportująca instytucja finansowa« nie musi przeprowadzać wyszukiwania danych w dokumentacji papierowej opisanego w części C pkt 2, o ile posiadane przez daną »raportującą instytucję finansową« informacje, które można przeszukać elektronicznie, zawierają następujące elementy:
    - a) status rezydencji »posiadacza rachunku«;
    - b) adres miejsca zamieszkania »posiadacza rachunku« oraz jego adres korespondencyjny, znajdujące się aktualnie w dokumentach »raportującej instytucji finansowej«;
    - c) numer(-y) telefonu »posiadacza rachunku«, o ile takie są, znajdujące się aktualnie w dokumentach »raportującej instytucji finansowej«;
    - d) w przypadku »rachunków finansowych« innych niż »rachunki depozytowe« — istnienie stałych zleceń przelewu środków z rachunku na inny rachunek (w tym rachunek w innym oddziale »raportującej instytucji finansowej« lub innej »instytucji finansowej«);
    - e) istnienie aktualnego polecenia przechowywania poczty (*hold mail*) lub adresu do doręczeń w odniesieniu do danego »posiadacza rachunku«; oraz
    - f) istnienie pełnomocnictwa lub upoważnienia do podpisu w odniesieniu do rachunku.

4. Uzyskiwanie faktycznych informacji od opiekuna klienta. Oprócz elektronicznego wyszukiwania danych oraz wyszukiwania danych w dokumentacji papierowej, opisanych w części C pkt 1 i 2, »raportująca instytucja finansowa« musi traktować jako »raportowany rachunek« każdy »rachunek o wysokiej wartości« przypisany do danego opiekuna klienta (łącznie z wszelkimi »rachunkami finansowymi« połączonymi z takim »rachunkiem o wysokiej wartości«), jeżeli opiekun klienta ma faktyczną wiedzę, że »posiadacz rachunku« jest »osobą raportowaną«.
  5. Skutki ustalenia występowania przesłanek.
    - a) Jeżeli przy zastosowaniu wzmocnionej weryfikacji »rachunków o wysokiej wartości« opisanej w części C nie zostaną ustalone żadne z przesłanek wymienionych w części B pkt 2, a dany rachunek nie został zidentyfikowany jako posiadany przez »osobę raportowaną« zgodnie z częścią C pkt 4, dalsze działania nie są wymagane, chyba że wystąpią zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek.
    - b) Jeżeli przy zastosowaniu wzmocnionej weryfikacji »rachunków o wysokiej wartości« opisanej w części C zostanie stwierdzone występowanie którejkolwiek z przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e) lub jeżeli wystąpią następnie zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, »raportująca instytucja finansowa« musi traktować rachunek jako »rachunek raportowany« w odniesieniu do »raportowanej jurysdykcji«, względem którego zostanie stwierdzona przesłanka, chyba że postanowi zastosować część B pkt 6, a jeden z wyjątków w tym punkcie ma zastosowanie do tego rachunku.
    - c) Jeżeli przy zastosowaniu wzmocnionej weryfikacji »rachunków o wysokiej wartości« opisanej w części C zostanie stwierdzone występowanie polecenia przechowywania poczty (*hold mail*) lub adresu do doręczeń, a w odniesieniu do danego »posiadacza rachunku« nie zostaną stwierdzone żaden inny adres ani żadna z pozostałych przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e), »raportująca instytucja finansowa« musi uzyskać oświadczenie danego »posiadacza rachunku« lub »dowód w postaci dokumentu« w celu ustalenia jednej lub większej liczby rezydencji do celów podatkowych danego »posiadacza rachunku«. W przypadku gdy »raportująca instytucja finansowa« nie może uzyskać takiego oświadczenia danego »posiadacza rachunku« lub »dowodu w postaci dokumentu«, musi zgłosić dany rachunek »właściwemu organowi« swojego państwa członkowskiego lub Liechtensteinu, w zależności od kontekstu, jako rachunek nieudokumentowany.
  6. Jeżeli »istniejący rachunek indywidualny« nie jest »rachunkiem o wysokiej wartości« na dzień 31 grudnia 2015 r., lecz staje się »rachunkiem o wysokiej wartości« na ostatni dzień następnego roku kalendarzowego, »raportująca instytucja finansowa« musi dopełnić wzmocnionych procedur weryfikacyjnych opisanych w części C w odniesieniu do takiego rachunku w ciągu roku kalendarzowego następującego po roku, w którym rachunek stał się »rachunkiem o wysokiej wartości«. Jeżeli, w oparciu o taką weryfikację, dany rachunek zostanie zidentyfikowany jako »rachunek raportowany«, »raportująca instytucja finansowa« musi przekazać wymagane informacje o takim rachunku w odniesieniu do roku, w którym został on zidentyfikowany jako »rachunek raportowany«, i co roku w odniesieniu do lat kolejnych, chyba że dany »posiadacz rachunku« przestanie być »osobą raportowaną«.
  7. W przypadku gdy »raportująca instytucja finansowa« zastosuje wzmocnione procedury weryfikacji opisane w części C wobec »rachunków o wysokiej wartości«, »raportująca instytucja finansowa« — z wyjątkiem procedury zapytania opiekuna klienta opisanej w części C pkt 4 — nie będzie musiała ponownie ich stosować wobec tego samego »rachunku o wysokiej wartości« w następnych latach, chyba że dany rachunek jest nieudokumentowany, w którym to przypadku »raportująca instytucja finansowa« powinna stosować te procedury ponownie co roku do czasu, gdy taki rachunek przestanie być nieudokumentowany.
  8. W przypadku zmiany okoliczności dotyczących »rachunku o wysokiej wartości«, które powodują powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek opisanych w części B pkt 2, »raportująca instytucja finansowa« musi traktować rachunek jako »rachunek raportowany« w odniesieniu do każdej »raportowanej jurysdykcji«, względem którego zostanie stwierdzona przesłanka, chyba że postanowi zastosować część B pkt 6, a jeden z wyjątków w tym punkcie ma zastosowanie do tego rachunku.
  9. »Raportująca instytucja finansowa« musi wprowadzić procedury w celu zapewnienia, aby opiekun klienta zidentyfikował każdą zmianę okoliczności dotyczących danego rachunku. Przykładowo, w przypadku gdy opiekun klienta zostanie powiadomiony o nowym adresie korespondencyjnym »posiadacza rachunku« w »raportowanej jurysdykcji«, »raportująca instytucja finansowa« zobowiązana jest traktować nowy adres jako zmianę okoliczności, a jeżeli zdecyduje się zastosować część B pkt 6, musi uzyskać odpowiednią dokumentację od »posiadacza rachunku«.
- D. Weryfikacja »istniejących rachunków indywidualnych o wysokiej wartości« musi zostać zakończona do dnia 31 grudnia 2016 r. Weryfikacja »istniejących rachunków indywidualnych o niższej wartości« musi zostać zakończona do dnia 31 grudnia 2017 r.
- E. Każdy »istniejący rachunek indywidualny«, który został zidentyfikowany jako »rachunek raportowany« na mocy niniejszej sekcji, musi być traktowany jako »rachunek raportowany« we wszystkich kolejnych latach, chyba że »posiadacz rachunku« przestanie być »osobą raportowaną«.

SEKCJA IV

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC »NOWYCH RACHUNKÓW INDYWIDUALNYCH«

Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji »rachunków raportowanych« wśród »nowych rachunków indywidualnych«.

- A. W odniesieniu do »nowych rachunków indywidualnych«, przy otwieraniu rachunku, »raportująca instytucja finansowa« musi uzyskać oświadczenie »posiadacza rachunku«, które może stanowić część dokumentacji otwarcia rachunku, pozwalające »raportującej instytucji finansowej« na określenie jednej lub większej liczby rezydencji »posiadacza rachunku« do celów podatkowych i potwierdzenie zasadności takiego oświadczenia na podstawie informacji otrzymanych przez »raportującą instytucję finansową« w związku z otwarciem rachunku, łącznie z wszelką dokumentacją zgromadzoną na mocy »procedur AML/KYC«.
- B. Jeżeli oświadczenie wskazuje, że »posiadacz rachunku« jest rezydentem »raportowanej jurysdykcji« do celów podatkowych, »raportująca instytucja finansowa« musi traktować rachunek jako »rachunek raportowany«, a oświadczenie musi również zawierać numer »NIP« »posiadacza rachunku« w odniesieniu do takiej »raportowanej jurysdykcji« (z zastrzeżeniem sekcji I część D) oraz datę urodzenia.
- C. W przypadku wystąpienia zmiany okoliczności związanych z »nowym rachunkiem indywidualnym«, która sprawia, że »raportująca instytucja finansowa« dowiadyje się lub ma powody sądzić, że pierwotne oświadczenie »posiadacza rachunku« jest niepoprawne lub niezetelne, »raportująca instytucja finansowa« nie może opierać się na pierwotnym oświadczeniu »posiadacza rachunku« i musi uzyskać ważne oświadczenie, które określa rezydencję (rezydencje) »posiadacza rachunku« do celów podatkowych.

SEKCJA V

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC »ISTNIEJĄCYCH RACHUNKÓW PODMIOTÓW«

Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji »rachunków raportowanych« wśród »istniejących rachunków podmiotów«.

- A. Rachunki podmiotów niewymagające weryfikacji, identyfikacji ani raportowania. O ile »raportująca instytucja finansowa« nie dokona innego wyboru, w odniesieniu do wszystkich »istniejących rachunków podmiotów« albo oddzielnie, w odniesieniu do każdej wyraźnie zidentyfikowanej grupy takich rachunków, »istniejący rachunek podmiotów«, którego łączne saldo lub wartość nie przekraczają — na dzień 31 grudnia 2015 r. — kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Liechtensteinu stanowiącej równowartość 250 000 USD, nie musi być weryfikowany, identyfikowany ani raportowany jako »rachunek raportowany« do czasu aż jego łączne saldo lub wartość nie przekroczy tej kwoty na ostatni dzień któregośkolwiek z kolejnych lat kalendarzowych.
- B. Rachunki podmiotów będące przedmiotem weryfikacji. »Istniejący rachunek podmiotów«, którego łączne saldo lub wartość przekraczają — na dzień 31 grudnia 2015 r. — kwotę denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Liechtensteinu stanowiącą równowartość 250 000 USD, oraz »istniejący rachunek podmiotów«, który nie przekracza — na dzień 31 grudnia 2015 r. — tej kwoty, ale którego łączne saldo lub wartość przekraczają taką kwotę na ostatni dzień któregośkolwiek z kolejnych lat kalendarzowych, muszą zostać poddane weryfikacji zgodnie z procedurami określonymi w części D.
- C. Rachunki podmiotów, wobec których wymagane jest raportowanie. W odniesieniu do »istniejących rachunków podmiotów« opisanych w części B, wyłącznie rachunki, które znajdują się w posiadaniu co najmniej jednego »podmiotu« będącego »osobą raportowaną« lub w posiadaniu »pasywnych NFE« (podmiotów niebędących instytucjami finansowymi) kontrolowanych przez co najmniej jedną »osobę kontrolującą« będącą »osobą raportowaną«, są traktowane jako »rachunki raportowane«.
- D. Procedury weryfikacji na potrzeby identyfikowania rachunków podmiotów, wobec których wymagane jest raportowanie. Wobec »istniejących rachunków podmiotów« opisanych w części B »raportująca instytucja finansowa« musi zastosować następujące procedury weryfikacji dla określenia, czy są one w posiadaniu co najmniej jednej »osoby raportowanej« lub »pasywnego NFE« kontrolowanych przez co najmniej jedną »osobę kontrolującą« będącą »osobą raportowaną«:
  1. Ustalenie, czy »podmiot« jest »osobą raportowaną«.
    - a) weryfikacja informacji posiadanych do celów regulacyjnych lub do celów związanych z relacjami z klientem (łącznie z informacjami zgromadzonymi na mocy »procedur AML/KYC«) w celu określenia, czy informacje wskazują, że »posiadacz rachunku« jest rezydentem w »raportowanej jurysdykcji«. W tym celu informacje wskazujące na to, że »posiadacz rachunku« jest rezydentem w »raportowanej jurysdykcji« obejmują miejsce uzyskania zdolności prawnej lub rejestracji lub adres w »raportowanej jurysdykcji«;

- b) jeżeli informacje wskazują na to, że »posiadacz rachunku« jest rezydentem w »raportowanej jurysdykcji«, »raportująca instytucja finansowa« musi traktować rachunek jako »rachunek raportowany«, chyba że uzyska od »posiadacza rachunku« oświadczenie lub w sposób racjonalny ustali na podstawie posiadanych informacji lub informacji dostępnych publicznie, że »posiadacz rachunku« nie jest »osobą raportowaną«.
2. Ustalenie, czy podmiot jest »pasywnym NFE« kontrolowanym przez co najmniej jedną »osobę kontrolującą« będącą »osobą raportowaną«. W odniesieniu do »posiadacza rachunku« w przypadku »istniejącego rachunku podmiotu« (łącznie z »podmiotem« będącym »osobą raportowaną«) »raportująca instytucja finansowa« musi ustalić, czy »posiadacz rachunku« jest »pasywnym NFE« kontrolowanym przez co najmniej jedną »osobę kontrolującą« będącą »osobą raportowaną«. Jeżeli którakolwiek z »osób kontrolujących« »pasywny NFE« jest »osobą raportowaną«, rachunek musi być traktowany jako »rachunek raportowany«. Dokonując tych ustaleń, »raportująca instytucja finansowa« musi stosować się do wskazówek w części D pkt 2 lit. a)–c) w kolejności najstosowniej do danych okoliczności.
- a) Ustalenie, czy »posiadacz rachunku« jest »pasywnym NFE«. Do celów ustalenia, czy »posiadacz rachunku« jest »pasywnym NFE«, »raportująca instytucja finansowa« musi uzyskać od »posiadacza rachunku« oświadczenie, aby określić jego status, chyba że posiada już informacje lub publicznie dostępne są informacje, na podstawie których może racjonalnie stwierdzić, że »posiadacz rachunku« jest »aktywnym NFE« lub »instytucją finansową« inną niż »podmiot inwestujący« opisany w sekcji VIII część A pkt 6 lit. b), niebędący »instytucją finansową z jurysdykcji uczestniczącej«.
- b) Ustalenie »osób kontrolujących« »posiadacza rachunku«. Do celów ustalenia »osób kontrolujących« »posiadacza rachunku« »raportująca instytucja finansowa« może opierać się na informacjach zgromadzonych i przechowywanych na mocy »procedur AML/KYC«.
- c) Ustalenie, czy »osoba kontrolująca« »pasywny NFE« jest »osobą raportowaną«. Do celów ustalenia, czy »osoba kontrolująca« »pasywny NFE« jest »osobą raportowaną«, »raportująca instytucja finansowa« może opierać się na:
- (i) informacjach zgromadzonych i przechowywanych na mocy »procedur AML/KYC« w przypadku »istniejącego rachunku podmiotu«, który to rachunek znajduje się w posiadaniu co najmniej jednego »NFE« i którego łączne saldo lub wartość nie przekraczają kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Liechtensteinu stanowiącej równowartość 1 000 000 USD; lub
- (ii) oświadczeniu »posiadacza rachunku« lub takiej »osoby kontrolującej« z jurysdykcji (państwa członkowskiego, Liechtensteinu lub innej jurysdykcji), w których dana »osoba kontrolująca« jest rezydentem do celów podatkowych.
- E. Czas trwania weryfikacji oraz dodatkowe procedury mające zastosowanie do »istniejących rachunków podmiotów«
1. Weryfikacja »istniejących rachunków podmiotów«, których łączne saldo lub wartość przekraczają — na dzień 31 grudnia 2015 r. — kwotę denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Liechtensteinu stanowiącą równowartość 250 000 USD, musi zostać zakończona do dnia 31 grudnia 2017 r.
2. Weryfikacja »istniejących rachunków podmiotów«, których łączne saldo lub wartość nie przekraczają — na dzień 31 grudnia 2015 r. — kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Liechtensteinu stanowiącej równowartość 250 000 USD, ale przekraczają tę kwotę na dzień 31 grudnia któregośkolwiek z kolejnych lat, musi zostać zakończona w ciągu roku kalendarzowego następującego po roku, w którym łączne saldo lub wartość przekroczyły taką kwotę.
3. W przypadku wystąpienia zmiany okoliczności związanych z »istniejącym rachunkiem podmiotu«, która sprawia, że »raportująca instytucja finansowa« dowiadyje się lub ma powody sądzić, że oświadczenie »posiadacza rachunku« lub inna dokumentacja związana z rachunkiem są niepoprawne lub nierzetelne, »raportująca instytucja finansowa« musi ponownie określić status rachunku zgodnie z procedurami określonymi w części D.

SEKCJA VI

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC »NOWYCH RACHUNKÓW PODMIOTÓW«

Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji »rachunków raportowanych« wśród »nowych rachunków podmiotów«.

A. Procedury weryfikacji na potrzeby identyfikowania rachunków podmiotów, wobec których wymagane jest raportowanie. Wobec »nowych rachunków podmiotów« »raportująca instytucja finansowa« musi zastosować następujące procedury weryfikacji dla ustalenia, czy »posiadaczem rachunku« są co najmniej jedna »osoba raportowana« lub »pasywne NFE« kontrolowane przez co najmniej jedną »osobę kontrolującą« będącą »osobą raportowaną«:

1. Ustalenie, czy »podmiot« jest »osobą raportowaną«.

a) Uzyskanie oświadczenia »posiadacza rachunku«, które może stanowić część dokumentacji otwarcia rachunku, pozwalające »raportującej instytucji finansowej« na ustalenie (jednej lub większej liczby) rezydencji »posiadacza rachunku« do celów podatkowych i potwierdzenie zasadności takiego oświadczenia na podstawie informacji otrzymanych przez »raportującą instytucję finansową« w związku z otwarciem rachunku, łącznie z wszelką dokumentacją zgromadzoną na mocy »procedur AML/KYC«. Jeżeli dany »podmiot« poświadczy, że nie ma rezydencji do celów podatkowych, »raportująca instytucja finansowa« może opierać się adresie głównego miejsca prowadzenia działalności »podmiotu« w celu ustalenia rezydencji »posiadacza rachunku«.

b) Jeżeli oświadczenie wskazuje na to, że »posiadacz rachunku« jest rezydentem w »raportowanej jurysdykcji«, »raportująca instytucja finansowa« musi traktować rachunek jako »rachunek raportowany«, chyba że w sposób racjonalny ustali na podstawie posiadanych informacji lub informacji dostępnych publicznie, że »posiadacz rachunku« nie jest »osobą raportowaną« w odniesieniu do takiej »raportowanej jurysdykcji«.

2. Ustalenie, czy podmiot jest »pasywnym NFE« kontrolowanym przez co najmniej jedną »osobę kontrolującą« będącą »osobą raportowaną«. W odniesieniu do »posiadacza rachunku« w przypadku »nowego rachunku podmiotu« (łącznie z »podmiotem« będącym »osobą raportowaną«) »raportująca instytucja finansowa« musi ustalić, czy »posiadacz rachunku« jest »pasywnym NFE« kontrolowanym przez co najmniej jedną »osobę kontrolującą« będącą »osobą raportowaną«. Jeżeli którakolwiek z »osób kontrolujących« »pasywny NFE« jest »osobą raportowaną«, rachunek musi być traktowany jako »rachunek raportowany«. Dokonując tych ustaleń, »raportująca instytucja finansowa« musi stosować się do wskazówek w części A pkt 2 lit. a)–c) w kolejności najstosowniejszej do danych okoliczności.

a) Ustalenie, czy »posiadacz rachunku« jest »pasywnym NFE«. Do celów ustalenia, czy »posiadacz rachunku« jest »pasywnym NFE«, »raportująca instytucja finansowa« musi polegać na oświadczeniu »posiadacza rachunku«, aby określić jego status, chyba że posiada już informacje lub publicznie dostępne są informacje, na podstawie których może racjonalnie stwierdzić, że »posiadacz rachunku« jest »aktywnym NFE« lub »instytucją finansową« inną niż »podmiot inwestujący« opisany w sekcji VIII część A pkt 6 lit. b), niebędący »instytucją finansową z jurysdykcji uczestniczącej«.

b) Ustalenie »osób kontrolujących« »posiadacza rachunku«. Do celów ustalenia »osób kontrolujących« »posiadacza rachunku« »raportująca instytucja finansowa« może opierać się na informacjach zgromadzonych i przechowywanych na mocy »procedur AML/KYC«.

c) Ustalenie, czy »osoba kontrolująca« »pasywny NFE« jest »osobą raportowaną«. Do celów ustalenia, czy »osoba kontrolująca« »pasywny NFE« jest »osobą raportowaną«, »raportująca instytucja finansowa« może opierać się na oświadczeniu »posiadacza rachunku« lub takiej »osoby kontrolującej«.

SEKCJA VII

SZCZEGÓLNE ZASADY NALEŻYTEJ STARANNOŚCI

Poniższe dodatkowe zasady mają zastosowanie we wdrażaniu procedur należytej staranności opisanych powyżej:

A. Poleganie na oświadczeniach i »dowodach w postaci dokumentów«. »Raportująca instytucja finansowa« nie może opierać się na oświadczeniu lub »dowodzie w postaci dokumentów«, jeżeli wie lub ma powody sądzić, że oświadczenie lub »dowód w postaci dokumentów« są niepoprawne lub nierzetelne.

- B. Alternatywne procedury dla »rachunków finansowych« będących w posiadaniu indywidualnych beneficjentów »pieniężnych umów ubezpieczenia« lub »umów renty« oraz dla »grupowych pieniędzy umów ubezpieczenia« lub »grupowych umów renty«. »Raportująca instytucja finansowa« może domniemywać, że indywidualny beneficjent (inny niż właściciel) »pieniężnej umowy ubezpieczenia« lub »umowy renty«, otrzymujący świadczenie z tytułu śmierci, nie jest »osobą raportowaną«, i może traktować taki »rachunek finansowy« jako inny niż »rachunek raportowany«, chyba że »raportująca instytucja finansowa« rzeczywiście wie lub ma powody, by sądzić, iż beneficjentem jest »osoba raportowana«. »Raportująca instytucja finansowa« ma powody, by sądzić, iż beneficjentem »pieniężnej umowy ubezpieczenia« lub »umowy renty« jest »osoba raportowana«, jeżeli informacje zgromadzone przez »raportującą instytucję finansową« i związane z beneficjentem zawierają przesłanki opisane w sekcji III część B. Jeżeli »raportująca instytucja finansowa« rzeczywiście wie lub ma powody, by sądzić, iż beneficjentem jest »osoba raportowana«, »raportująca instytucja finansowa« musi stosować się do procedur zawartych w sekcji III część B.

»Raportująca instytucja finansowa« może traktować »rachunek finansowy«, który jest udziałem członka w »grupowej pieniężnej umowie ubezpieczenia« lub »grupowej umowie renty«, jako »rachunek finansowy«, który nie jest »rachunkiem raportowanym«, do dnia, w którym określona kwota staje się należna na rzecz pracownika/posiadacza świadectwa lub beneficjenta, jeżeli dany »rachunek finansowy«, który jest udziałem członka w »grupowej pieniężnej umowie ubezpieczenia« lub »grupowej umowie renty«, spełnia następujące wymogi:

- a) »grupowa pieniężna umowa ubezpieczenia« lub »grupowa umowa renty« są wystawione na rzecz pracodawcy i obejmują co najmniej 25 pracowników/posiadaczy świadectwa;
- b) pracownicy/posiadacze świadectwa są uprawnieni do otrzymania jakiegokolwiek wartości umowy związanej z ich udziałami oraz do wyznaczenia beneficjentów świadczenia wypłacanego z tytułu śmierci pracownika; oraz
- c) łączna kwota należna każdemu pracownikowi/posiadaczowi świadectwa lub beneficjentowi nie przekracza kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Liechtensteinu stanowiącej równowartość 1 000 000 USD.

Termin »grupowa pieniężna umowa ubezpieczenia« oznacza »pieniężną umowę ubezpieczenia«, która (i) zapewnia ochronę ubezpieczeniową osób fizycznych, które przystąpiły do umowy za pośrednictwem pracodawcy, stowarzyszenia handlowego, związku zawodowego lub innego stowarzyszenia lub grupy; oraz (ii) przewiduje zapłatę składki od każdego członka grupy (lub członka kategorii w ramach grupy), która to składka jest określona bez względu na indywidualne cechy zdrowotne inne niż wiek, płeć i nałóg palenia danego członka (lub kategorii członków) danej grupy.

Termin »grupowa umowa renty« oznacza »umowę renty«, na mocy której zobowiązanymi są osoby fizyczne, które przystąpiły do umowy za pośrednictwem pracodawcy, stowarzyszenia handlowego, związku zawodowego lub innego stowarzyszenia lub grupy.

C. Sumowanie salda rachunku i reguły walutowe.

1. Sumowanie »rachunków indywidualnych«. Do celów określania łącznego salda lub wartości »rachunków finansowych« posiadanych przez osobę fizyczną, »raportująca instytucja finansowa« jest zobowiązana sumować wszystkie »rachunki finansowe« prowadzone przez »raportującą instytucję finansową« lub »podmiot powiązany«, ale wyłącznie w takim zakresie, w jakim systemy komputerowe »raportującej instytucji finansowej« łączą ze sobą »rachunki finansowe« przez odniesienie do elementu danych, takiego jak numer klienta lub numer »NIP«, oraz w zakresie, w jakim systemy te pozwalają na sumowanie sald lub wartości rachunków. Każdemu współposiadaczowi »rachunku finansowego« przypisuje się całe saldo lub wartość posiadanych wspólnie rachunków finansowych do celów stosowania wymogów sumowania opisanych w niniejszym punkcie.
2. Sumowanie »rachunków podmiotów«. Do celów określania łącznego salda lub wartości »rachunków finansowych« posiadanych przez »podmiot«, »raportująca instytucja finansowa« jest zobowiązana uwzględnić wszystkie »rachunki finansowe« prowadzone przez »raportującą instytucję finansową« lub »podmiot powiązany«, ale wyłącznie w takim zakresie, w jakim systemy komputerowe »raportującej instytucji finansowej« łączą ze sobą »rachunki finansowe« przez odniesienie do elementu danych, takiego jak numer klienta lub numer »NIP«, oraz w zakresie, w jakim systemy te pozwalają na sumowanie sald lub wartości rachunków. Każdemu współposiadaczowi »rachunku finansowego« przypisuje się całe saldo lub wartość posiadanych wspólnie rachunków finansowych do celów stosowania wymogów sumowania opisanych w niniejszym punkcie.

3. Szczególna zasada sumowania mająca zastosowanie do opiekunów klienta. Do celów określenia łącznego salda lub wartości »rachunków finansowych« posiadanych przez osobę w celu ustalenia, czy »rachunek finansowy« jest »rachunkiem o wysokiej wartości«, »raportująca instytucja finansowa« jest również zobowiązana, w przypadku każdego »rachunku finansowego«, o którym opiekun klienta wie lub ma powody, by sądzić, że jest on bezpośrednio lub pośrednio posiadany, kontrolowany lub założony (oprócz rachunków powierniczych) przez tę samą osobę, do sumowania wszystkich takich rachunków.
4. Kwoty traktowane jako kwoty obejmujące równowartość w innych walutach. Wszystkie kwoty denominowane w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Liechtensteinu traktuje się jako obejmujące równoważne kwoty w innych walutach, zgodnie z prawem krajowym.

SEKCJA VIII

TERMINY ZDEFINIOWANE

Następujące terminy mają znaczenie określone poniżej:

A. »Raportująca instytucja finansowa«

1. Termin »raportująca instytucja finansowa« oznacza każdą »instytucję finansową z państwa członkowskiego« lub »instytucję finansową« z Liechtensteinu, w zależności od kontekstu, niebędącą »nieraportującą instytucją finansową«.
2. Termin »instytucja finansowa z jurysdykcji uczestniczącej« oznacza (i) każdą »instytucję finansową« będącą rezydentem w »jurysdykcji uczestniczącej«, z wyłączeniem jednak wszelkich oddziałów tej »instytucji finansowej« zlokalizowanych poza daną »jurysdykcją uczestniczącą«, oraz (ii) każdy oddział »instytucji finansowej«, która nie jest rezydentem w »jurysdykcji uczestniczącej«, o ile dany oddział jest zlokalizowany w danej »jurysdykcji uczestniczącej«.
3. Termin »instytucja finansowa« oznacza »instytucję powierniczą«, »instytucję depozytową«, »podmiot inwestujący« lub »określony zakład ubezpieczeń«.
4. Termin »instytucja powiernicza« oznacza każdy podmiot, który — w ramach istotnej części swojej działalności gospodarczej — przechowuje »aktywa finansowe« na rachunek innych osób. Uważa się, że przechowywanie »aktywów finansowych« na rachunek innych osób stanowi istotną część działalności gospodarczej »podmiotu«, jeżeli jego przychody brutto przypadające na przechowywanie »aktywów finansowych« i na związane z tym usługi finansowe stanowią co najmniej 20 % przychodów brutto tego »podmiotu« w krótszym z następujących okresów: (i) okresie trzech lat, kończącym się 31 grudnia (lub ostatniego dnia roku obrachunkowego, jeżeli nie są one tożsame) poprzedzającym rok, w którym jest dokonywane ustalenie tego udziału; lub (ii) okresie istnienia tego »podmiotu«.
5. Termin »instytucja depozytowa« oznacza każdy »podmiot«, który przyjmuje depozyty w ramach prowadzonej działalności bankowej lub podobnej.
6. Termin »podmiot inwestujący« oznacza każdy podmiot:
  - a) który w ramach działalności gospodarczej wykonuje głównie co najmniej jedną z następujących czynności lub operacji na rzecz lub w imieniu klienta:
    - (i) obrót instrumentami rynku pieniężnego (czekami, weksłami, certyfikatami depozytowymi, instrumentami pochodnymi itp.); obrót walutą; obrót pochodnymi instrumentami walutowymi, instrumentami pochodnymi na stopę procentową i indeksowymi instrumentami pochodnymi; obrót zbywalnymi papierami wartościowymi; lub towarowymi kontraktami terminowymi typu *future*;
    - (ii) zarządzanie indywidualnym i zbiorowym portfelem aktywów; lub
    - (iii) inne formy inwestowania, administrowania lub zarządzania »aktywami finansowymi« lub środkami pieniężnymi w imieniu innych osób;
  - lub
  - b) którego przychody brutto przypadają głównie na inwestowanie lub reinwestowanie »aktywów finansowych« lub obrót tymi aktywami, jeżeli dany »podmiot« jest zarządzany przez inny podmiot będący »instytucją depozytową«, »instytucją powierniczą«, »określonym zakładem ubezpieczeń« lub »podmiotem inwestującym« opisanym w części A pkt 6 lit. a).

Uznaje się, że w ramach działalności gospodarczej »podmiot« wykonuje głównie co najmniej jedną z czynności, o których mowa w części A pkt 6 lit. a), lub że przychody brutto »podmiotu« przypadają głównie na inwestowanie lub reinwestowanie »aktywów finansowych« lub obrót tymi aktywami do celów części A pkt 6 lit. b), jeżeli przychody brutto danego »podmiotu« przypadające na stosowne czynności stanowią co najmniej 50 % przychodów brutto tego »podmiotu« w krótszym z następujących okresów: (i) okresie trzech lat, kończącym się 31 grudnia roku poprzedzającego rok, w którym jest dokonywane ustalenie tego udziału, lub (ii) okresie istnienia tego »podmiotu«. Termin »podmiot inwestujący« nie obejmuje »podmiotu«, który jest »aktywnym NFE«, ponieważ »podmiot« ten spełnia którekolwiek z kryteriów określonych w części D pkt 9 lit. d)–g).

Niniejszy punkt interpretuje się w sposób spójny ze sformułowaniem zastosowanym w definicji »instytucji finansowej« w zaleceniach Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniądzy.

7. Termin »aktywa finansowe« obejmuje papier wartościowy (na przykład akcję spółki; udział w spółce osobowej lub własność rzeczyswistą w spółce osobowej lub truscie charakteryzujących się własnością rozproszoną lub będących w obrocie publicznym; weksel, obligację, skrypt dłużny lub inne dowody wiarygodności), udział w spółce osobowej, umowę towarową, umowę *swapu* (na przykład *swapy* stóp procentowych, *swapy* walutowe, *swapy* bazowe, górne pułapy stóp procentowych, dolne pułapy stóp procentowych, *swapy* towarowe, *swapy* akcyjne, *swapy* indeksowe i podobne umowy), »umowę ubezpieczenia« lub »umowę renty«, bądź jakiegokolwiek udział (łącznie z kontraktem terminowym typu *future* lub kontraktem terminowym typu *forward* lub opcją) w papierze wartościowym, udziale w spółce osobowej, umowie towarowej, umowie *swapu*, »umowie ubezpieczenia« lub »umowie renty«. Termin »aktywa finansowe« nie obejmuje niedłużnego, bezpośredniego udziału w nieruchomości.
8. Termin »określony zakład ubezpieczeń« oznacza każdy »podmiot« będący zakładem ubezpieczeń (lub jednostką dominującą zakładu ubezpieczeń), który zawiera »pieniężną umowę ubezpieczenia« lub »umowę renty«, bądź jest zobowiązany do dokonywania płatności z tytułu tych umów.

B. Nieraportująca instytucja finansowa

1. Termin »nieraportująca instytucja finansowa« oznacza każdą »instytucję finansową« będącą:
  - a) »podmiotem rządowym«, »organizacją międzynarodową« lub »bankiem centralnym«, w sytuacjach innych niż dotyczące płatności wynikającej ze zobowiązania istniejącego w związku z komercyjną działalnością finansową w rodzaju tej prowadzonej przez »określony zakład ubezpieczeń«, »instytucję powierniczą« lub »instytucję depozytową«;
  - b) »powszechnym funduszem emerytalnym«; »zamkniętym funduszem emerytalnym«; »funduszem emerytalnym podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego«; lub »kwalifikowanym wystawcą kart kredytowych«;
  - c) innym »podmiotem«, który niesie ze sobą niskie ryzyko zostania wykorzystanym do uchylenia się od opodatkowania, ma zasadniczo podobne cechy jak którykolwiek z »podmiotów« opisanych w części B pkt 1 lit. a) i b) oraz jest zdefiniowany w prawie krajowym jako »nieraportująca instytucja finansowa«, i — w przypadku państw członkowskich — o którym mowa w art. 8 ust. 7a dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, i o którym jest powiadamiany Liechtenstein, a w przypadku Liechtensteinu, o którym jest informowana Komisja Europejska, pod warunkiem że status takiego »podmiotu« jako »nieraportującej instytucji finansowej« nie utrudnia realizacji celów niniejszej Umowy;
  - d) »zwolnionym przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania«; lub
  - e) trustem w zakresie, w jakim powiernik trustu jest »raportującą instytucją finansową« i zgłasza wszystkie informacje, których zgłoszenie jest wymagane na mocy sekcji I, w odniesieniu do wszystkich »rachunków raportowanych« trustu.
2. Termin »podmiot rządowy« oznacza rząd państwa członkowskiego, Liechtensteinu lub innej jurysdykcji, wszelkie jednostki terytorialne niższego szczebla państwa członkowskiego, Liechtensteinu lub innej jurysdykcji (które — w celu uniknięcia wątpliwości — obejmują kraje związkowe, prowincje, okręgi lub gminy), lub każdą agencję lub instytucję państwa członkowskiego, Liechtensteinu lub innej jurysdykcji będące w całości własnością danego państwa lub jurysdykcji lub którychkolwiek z wyżej wymienionych jednostek (każda zwana dalej »podmiotem rządowym«). Kategoria ta obejmuje integralne części, kontrolowane podmioty, a także jednostki terytorialne niższego szczebla państwa członkowskiego, Liechtensteinu lub innej jurysdykcji.
  - a) »Integralna część« państwa członkowskiego, Liechtensteinu lub innej jurysdykcji oznacza każdą osobę, organizację, agencję, urząd, fundusz, instytucję lub inny organ, niezależnie od tego, w jaki sposób zostały one określone, stanowiące organ sprawujący władzę w państwie członkowskim, Liechtensteinie lub innej jurysdykcji. Dochody netto tego organu sprawującego władzę muszą być zapisywane na jej własnym rachunku lub na innych rachunkach danego państwa członkowskiego, Liechtensteinu lub innej jurysdykcji, a żadna część tych dochodów nie przynosi korzyści żadnej osobie prywatnej. Integralna część nie obejmuje żadnej osoby, która sprawuje władzę, jest urzędnikiem lub zarządcą działającymi w swoim imieniu prywatnym lub osobistym.
  - b) »Podmiot kontrolowany« oznacza »podmiot«, który jest odrębny w formie od państwa członkowskiego, Liechtensteinu lub innej jurysdykcji lub który w inny sposób stanowi oddzielny podmiot prawa, pod warunkiem że:
    - (i) »podmiot« ten jest w całości własnością co najmniej jednego »podmiotu rządowego« i jest kontrolowany przez co najmniej jeden taki podmiot, bezpośrednio lub za pośrednictwem co najmniej jednego podmiotu kontrolowanego;

- (ii) dochody netto tego »podmiotu« są zapisywane na jego własnym rachunku lub na rachunkach co najmniej jednego »podmiotu rządowego«, a żadna część tych dochodów nie przynosi korzyści jakiegokolwiek osobie prywatnej; oraz
  - (iii) po rozwiązaniu tego »podmiotu« jego aktywa powierzane są co najmniej jednemu »podmiotowi rządowemu«.
- c) Uważa się, że dochód nie przynosi korzyści osobom prywatnym, jeśli takie osoby są zakładanymi beneficjentami programu rządowego, a działania w ramach tego programu realizowane są dla dobra ogółu lub odnoszą się do zarządzania określoną sferą administracji. Niezależnie od powyższego uważa się jednak, że dochód przynosi korzyść osobom prywatnym, jeśli pochodzi on z wykorzystywania »podmiotu rządowego« do prowadzenia działalności komercyjnej, takiej jak bankowość komercyjna, w ramach której świadczone są usługi finansowe na rzecz osób prywatnych.
3. Termin »organizacja międzynarodowa« oznacza organizację międzynarodową lub jej agencję lub instytucję będącą w całości jej własnością. Kategoria ta obejmuje organizację międzyrządową (w tym organizację ponadnarodową): (i) w skład której wchodzi głównie rządy; (ii) która zawarła z państwem członkowskim, Liechtensteinem lub inną jurysdykcją obowiązujące porozumienie w sprawie lokalizacji jej siedziby lub podobne merytorycznie porozumienie; i (iii) której dochód nie przynosi korzyści osobom prywatnym.
4. Termin »bank centralny« oznacza instytucję określoną przez prawo lub wyznaczoną przez rząd jako główna władza — inna niż rząd samego państwa członkowskiego, Liechtensteinu lub innej jurysdykcji — emitująca instrumenty przeznaczone do obiegu jako waluta. Instytucja taka może obejmować podmiot odrębny od rządu danego państwa członkowskiego, Liechtensteinu lub innej jurysdykcji, niezależnie od tego, czy należy w całości lub w części do tego państwa członkowskiego, Liechtensteinu lub innej jurysdykcji.
5. Termin »powszechny fundusz emerytalny« oznacza fundusz utworzony w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci, bądź też jakiegokolwiek kombinacji tych świadczeń, na rzecz beneficjentów będących obecnymi lub byłymi pracownikami (lub osobami wskazanymi przez takich pracowników) co najmniej jednego pracodawcy, w zamian za świadczone przez nich usługi, pod warunkiem że fundusz:
- a) nie ma żadnego beneficjenta, który miałby prawo do więcej niż 5 % aktywów funduszu;
  - b) podlega regulacjom rządowym i zapewnia coroczne przekazywanie informacji organom podatkowym; oraz
  - c) spełnia co najmniej jeden z następujących wymogów:
    - (i) jest ogólnie zwolniony z opodatkowania od dochodów z inwestycji lub opodatkowanie takich dochodów jest odroczone lub podlega stawce obniżonej, ze względu na status funduszu jako programu emerytalnego;
    - (ii) co najmniej 50 % całkowitych składek na rzecz funduszu (innych niż przeniesienie aktywów z innych programów opisanych w części B pkt 5–7 lub z rachunków emerytalnych i rentowych opisanych w części C pkt 17 lit. a)) pochodzi z wpłat pracodawców;
    - (iii) przenoszenie środków lub wypłaty z funduszu są dozwolone tylko w przypadku wystąpienia określonych zdarzeń związanych z przejściem na emeryturę, niepełnosprawnością lub śmiercią (z wyjątkiem przenoszenia środków do innych funduszy emerytalnych opisanych w części B pkt 5–7 lub do rachunków emerytalnych i rentowych opisanych w części C pkt 17 lit. a)), bądź dokonanie przeniesienia lub wypłaty środków przed wystąpieniem określonego zdarzenia skutkuje nałożeniem kar; lub
    - (iv) składki (inne niż określone, dozwolone wpłaty uzupełniające) wpłacane przez pracowników do funduszu są ograniczone zależnie od dochodu pracownika lub nie mogą przekroczyć rocznie kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Liechtensteinu stanowiącej równowartość 50 000 USD, przy zastosowaniu zasad określonych w sekcji VII część C w odniesieniu do sumowania rachunków i przeliczania walut obcych.
6. Termin »zamknięty fundusz emerytalny« oznacza fundusz utworzony w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci na rzecz beneficjentów będących obecnymi lub byłymi pracownikami (lub na rzecz osób wskazanych przez takich pracowników) co najmniej jednego pracodawcy, w zamian za świadczone przez nich usługi, pod warunkiem że:
- a) fundusz ma mniej niż 50 uczestników;
  - b) fundusz jest finansowany przez co najmniej jednego pracodawcę, który nie jest »podmiotem inwestującym« ani »pasywnym NFE«;
  - c) składki pracownika i pracodawcy na rzecz funduszu (z wyjątkiem przenoszenia aktywów z innych rachunków emerytalnych i rentowych opisanych w części C pkt 17 lit. a)) są ograniczone zależnie od, odpowiednio, wypracowanego dochodu i wysokości wynagrodzenia pracownika;

- d) uczestnicy, którzy nie są rezydentami jurysdykcji (państwa członkowskiego lub Liechtensteinu), w którym dany fundusz został utworzony, nie są uprawnieni do więcej niż 20 % aktywów funduszu; oraz
- e) fundusz podlega regulacjom rządowym i zapewnia coroczne przekazywanie informacji organom podatkowym.
7. Termin »fundusz emerytalny podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego« oznacza fundusz utworzony przez »podmiot rządowy«, »organizację międzynarodową« lub »bank centralny« w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci na rzecz beneficjentów lub uczestników będących obecnymi lub byłymi pracownikami (lub na rzecz osób wskazanych przez takich pracowników), bądź niebędących obecnymi lub byłymi pracownikami, jeżeli świadczenia zapewniane takim beneficjentom lub uczestnikom są wypłacane w zamian za usługi wykonane na rzecz danego »podmiotu rządowego«, danej »organizacji międzynarodowej« lub danego »banku centralnego«.
8. Termin »kwalifikowany wystawca kart kredytowych« oznacza »instytucję finansową« spełniającą następujące wymogi:
- a) »instytucja finansowa« jest »instytucją finansową« tylko dlatego, że jest wystawcą kart kredytowych akceptującym depozyty tylko wtedy, gdy klient dokonuje płatności przekraczającej saldo debetowe karty, a nadpłacona kwota nie jest natychmiast zwracana klientowi; oraz
- b) począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r. lub przed tą datą, »instytucja finansowa« wdroży politykę i procedury zapobiegające dokonaniu przez klienta nadpłaty przekraczającej kwotę denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Liechtensteinu stanowiącą równowartość 50 000 USD, albo zapewniające, aby wszelkie nadpłacone przez klienta kwoty przekraczające tę kwotę były temu klientowi zwracane w ciągu 60 dni, każdorazowo przy zastosowaniu zasad określonych w sekcji VII część C w odniesieniu do sumowania rachunków i przeliczania walut obcych. W tym celu pojęcie »nadpłata przez klienta« nie odnosi się do salda dodatniego w zakresie spornych obciążeń, obejmuje jednak salda dodatnie wynikające ze zwrotów towarów.
9. Termin »zwolnione przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania« oznacza »podmiot inwestujący« regulowany jako przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że wszystkie udziały w tym przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania są w posiadaniu osób fizycznych lub »podmiotów« niebędących »osobami raportowanymi«, z wyjątkiem »pasywnego NFE« kontrolowanego przez »osoby kontrolujące« będące »osobami raportowanymi«, bądź też pod warunkiem że wszystkie te udziały są posiadane za pośrednictwem takich osób fizycznych lub »podmiotów«.

Wyemitowanie fizycznych akcji na okaziciela przez przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania samo w sobie nie powoduje utraty przez »podmiot inwestujący«, który jest regulowany jako takie przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, statusu »zwolnionego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania«, na mocy części B pkt 9, pod warunkiem że:

- a) dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania nie wyemitowało i nie wyemituje żadnych fizycznych akcji na okaziciela po dniu 31 grudnia 2015 r.;
- b) dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania umorzy wszystkie takie udziały po ich wykupieniu;
- c) dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania wykonuje wszelkie procedury należytej staranności określone w sekcjach II–VII i przekazuje wszelkie informacje podlegające wymogowi przekazania w odniesieniu do wszystkich takich udziałów, gdy udziały te są przedstawiane w celu ich umorzenia lub dokonania innej płatności; oraz
- d) dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania posiada polityki i procedury zapewniające, aby takie udziały zostały umorzone lub poddane immobilizacji jak najszybciej, a w każdym razie przed dniem 1 stycznia 2018 r.

C. »Rachunek finansowy«

1. Termin »rachunek finansowy« oznacza rachunek prowadzony przez »instytucję finansową« i obejmuje »rachunek depozytowy« i »rachunek powierniczy«, a także:
- a) w przypadku »podmiotu inwestującego« — jakikolwiek udział w kapitale lub w wierzytelnościach danej »instytucji finansowej«. Niezależnie od powyższego termin »rachunek finansowy« nie obejmuje żadnego udziału w kapitale lub w wierzytelnościach »podmiotu« będącego »podmiotem inwestującym« wyłącznie, dlatego że (i) udziela on porad inwestycyjnych klientowi i działa w jego imieniu; lub (ii) zarządza portfelami na rzecz klienta i działa w jego imieniu do celów inwestowania »aktywów finansowych« zdeponowanych w imieniu klienta w »instytucji finansowej« innej niż taki »podmiot« lub do celów zarządzania lub administrowania takimi »aktywami finansowymi«;

- b) w przypadku instytucji finansowej nieopisananej w części C pkt 1 lit. a) — jakkolwiek udział w kapitale lub w wierzytelnościach danej »instytucji finansowej«, jeżeli dana kategoria udziałów została utworzona w celu uniknięcia raportowania zgodnie z sekcją I; oraz
- c) wszelkie »pieniężne umowy ubezpieczenia« i wszelkie »umowy renty«, zawarte lub prowadzone przez »instytucję finansową«, inne niż niezwiązane z inwestowaniem, nieprzenoszalne, natychmiastowo wypłacane renty dożywotnie, zawierane z osobą fizyczną, skutkujące wypłatą świadczenia emerytalnego lub rentowego, w ramach rachunku, który jest »rachunkiem wyłączonym«.

Termin »rachunek finansowy« nie obejmuje żadnego rachunku, który jest »rachunkiem wyłączonym«.

2. Termin »rachunek depozytowy« obejmuje każdy rachunek prowadzony w celach komercyjnych, rachunek bieżący, oszczędnościowo-rozliczeniowy, terminowy lub oszczędnościowy lub rachunek, potwierdzeniem którego jest certyfikat depozytowy, certyfikat oszczędnościowy, certyfikat inwestycyjny, certyfikat zadłużeniowy lub inny podobny instrument prowadzony przez »instytucję finansową« w ramach zwykłej działalności bankowej lub podobnej. »Rachunek depozytowy« obejmuje również kwotę posiadaną przez zakład ubezpieczeń na podstawie gwarantowanej umowy inwestycyjnej lub podobnej umowy zobowiązującej do wypłaty lub uznania odsetek z tytułu tych umów.
3. Termin »rachunek powierniczy« oznacza rachunek (inny niż »umowa ubezpieczenia« lub »umowa renty«), który obejmuje co najmniej jeden składnik »aktywów finansowych« na rzecz innej osoby.
4. Termin udział w kapitale oznacza, w przypadku spółki osobowej będącej instytucją finansową, udział w kapitale lub zyskach spółki. W przypadku trustu będącego »instytucją finansową« »udział w kapitale« uważa się za udział posiadany przez jakąkolwiek osobę traktowaną jako ustanawiający lub beneficjent całości lub części majątku trustu, lub jakąkolwiek inną osobę fizyczną sprawującą ostateczną i faktyczną kontrolę nad trustem. »Osoba raportowana« będzie traktowana jako beneficjent trustu, jeżeli taka »osoba raportowana« posiada prawo do otrzymywania bezpośrednio lub pośrednio (na przykład przez pełnomocnika) obowiązkowej wypłaty z trustu lub może otrzymywać, bezpośrednio lub pośrednio, wypłaty uznaniowe z trustu.
5. Termin »umowa ubezpieczenia« oznacza umowę (inną niż umowa renty), zgodnie z którą wystawca zobowiązuje się do wypłacenia określonej kwoty w przypadku zaistnienia określonego zdarzenia obejmującego śmierć, chorobę, wypadek, powstanie odpowiedzialności cywilnej lub majątkowej.
6. Termin »umowa renty« oznacza umowę, zgodnie z którą wystawca zobowiązuje się do wypłacania świadczeń pieniężnych w danym okresie, ustalonym w całości lub w części poprzez odniesienie do średniego dalszego trwania życia co najmniej jednej osoby fizycznej. Termin ten obejmuje także umowę, którą uznaje się za »umowę renty« zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub praktyką jurysdykcji (państwa członkowskiego, Liechtensteinu lub innej jurysdykcji), w których umowa została wydana, na mocy której to umowy wystawca zobowiązuje się do wypłacania świadczeń pieniężnych przez pewną liczbę lat.
7. Termin »pieniężna umowa ubezpieczenia« oznacza umowę ubezpieczenia (inną niż umowa reasekuracji zawarta pomiędzy dwoma zakładami ubezpieczeń), która ma »wartość pieniężną«.
8. Termin »wartość pieniężna« oznacza większą z poniższych wartości: (i) kwotę świadczenia, do uzyskania której ubezpieczający jest uprawniony w momencie wykupu lub wypowiedzenia umowy (określoną bez dokonywania potrąceń z tytułu wcześniejszej rezygnacji z umowy lub pożyczki pod zastaw polisy); (ii) kwotę, którą ubezpieczający może pożyczyć na mocy umowy lub w związku z umową. Niezależnie od powyższego termin »wartość pieniężna« nie obejmuje kwoty należnej na podstawie umowy ubezpieczenia:
  - a) wyłącznie z tytułu śmierci osoby objętej ubezpieczeniem na mocy umowy ubezpieczenia na życie;
  - b) jako świadczenie z tytułu szkody na osobie lub świadczenie chorobowe lub inne świadczenie stanowiące odszkodowanie za stratę ekonomiczną poniesioną na skutek zajścia zdarzenia objętego ubezpieczeniem;
  - c) jako zwrot uprzednio wpłaconych składek (z potrąceniem opłat z tytułu kosztów ubezpieczenia, bez względu na to, czy zostały one faktycznie nałożone) zgodnie z »umową ubezpieczenia« (inną niż inwestycyjna umowa ubezpieczenia na życie lub umowa renty), w związku z odstąpieniem od umowy lub wypowiedzeniem umowy, zmniejszeniem ryzyka ubezpieczeniowego w efektywnym okresie trwania umowy lub zwrot wynikający z błędu księgowego lub podobnego błędu odnoszącego się do składki;
  - d) jako premia ubezpieczeniowa dla ubezpieczającego (inna niż premia wypłacana w przypadku wypowiedzenia), pod warunkiem że premia ta dotyczy »umowy ubezpieczenia«, na mocy której jedyne świadczenia należne opisane są w części C pkt 8 lit. b); lub

- e) jako zwrot składki zaliczkowej lub depozytu składki z tytułu »umowy ubezpieczenia«, zgodnie z którą składka jest płatna przynajmniej raz w roku, jeżeli kwota składki zaliczkowej lub depozytu składki nie przekracza kolejnej rocznej składki, które będzie należna z tytułu umowy.
9. Termin »istniejący rachunek« oznacza:
- »rachunek finansowy« prowadzony przez »raportującą instytucję finansową« na dzień 31 grudnia 2015 r.;
  - każdy »rachunek finansowy« »posiadacza rachunku«, bez względu na datę otwarcia takiego »rachunku finansowego«, jeżeli:
    - dany »posiadacz rachunku« posiada również w »raportującej instytucji finansowej« lub w »podmiocie powiązanym« w tej samej jurysdykcji (państwie członkowskim lub Liechtensteinie), w charakterze »raportującej instytucji finansowej«, »rachunek finansowy« będący »istniejącym rachunkiem« na mocy części C pkt 9 lit. a);
    - »raportująca instytucja finansowa« i, stosownie do przypadku, »podmiot powiązany« w tej samej jurysdykcji (państwie członkowskim lub Liechtensteinie) w charakterze »raportującej instytucji finansowej« traktuje oba powyższe »rachunki finansowe«, a także wszelkie inne »rachunki finansowe« danego »posiadacza rachunku«, które są traktowane jako »istniejące rachunki« na mocy lit. b), jako jeden »rachunek finansowy« do celów spełnienia standardów w zakresie wymogów dotyczących wiedzy określonych w sekcji VII część A oraz do celów ustalenia salda lub wartości któregośkolwiek z »rachunków finansowych« przy zastosowaniu któregośkolwiek z progów rachunku;
    - w odniesieniu do »rachunku finansowego«, który podlega »procedurom AML/KYC«, »raportująca instytucja finansowa« może spełnić takie »procedury AML/KYC« względem danego »rachunku finansowego«, opierając się na »procedurach AML/KYC« przeprowadzonych wobec »istniejącego rachunku« opisanego w części C pkt 9 lit. a); oraz
    - otwarcie »rachunku finansowego« nie wymaga dostarczenia przez »posiadacza rachunku« nowych, dodatkowych lub zmienionych informacji o kliencie, innych niż do celów niniejszej Umowy.
10. Termin »nowy rachunek« oznacza »rachunek finansowy« prowadzony przez »raportującą instytucję finansową«, otwarty w dniu 1 stycznia 2016 r. lub po tej dacie, chyba że dany rachunek traktuje się jako »istniejący rachunek« w rozumieniu rozszerzonej definicji »istniejącego rachunku« zgodnie z częścią C pkt 9.
11. Termin »istniejący rachunek indywidualny« oznacza »istniejący rachunek« posiadany przez co najmniej jedną osobę fizyczną.
12. Termin »nowy rachunek indywidualny« oznacza »nowy rachunek« posiadany przez co najmniej jedną osobę fizyczną.
13. Termin »istniejący rachunek podmiotów« oznacza »istniejący rachunek« posiadany przez co najmniej jeden »podmiot«.
14. Termin »rachunek o niższej wartości« oznacza »istniejący rachunek indywidualny«, którego łączne saldo lub wartość na dzień 31 grudnia 2015 r. nie przekraczają kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Liechtensteinu stanowiącej równowartość 1 000 000 USD.
15. Termin »rachunek o wysokiej wartości« oznacza »istniejący rachunek indywidualny«, którego łączne saldo lub wartość przekraczają — na dzień 31 grudnia 2015 r. lub na dzień 31 grudnia któregośkolwiek z kolejnych lat — kwotę denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Liechtensteinu stanowiącą równowartość 1 000 000 USD.
16. Termin »nowy rachunek podmiotów« oznacza »nowy rachunek« posiadany przez co najmniej jeden »podmiot«.
17. Termin »rachunek wyłączony« oznacza którykolwiek z poniższych rachunków:
- rachunek emerytalny lub rentowy spełniający następujące wymogi:
    - rachunek podlega regulacji jako osobiste konto emerytalne lub jest częścią zarejestrowanego lub regulowanego planu emerytalnego lub rentowego prowadzonego w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych lub rentowych (w tym renty inwalidzkiej lub świadczenia z tytułu śmierci);
    - rachunek korzysta z ulg podatkowych (tj. wpłacane składki, które co do zasady byłyby opodatkowane, podlegają odliczeniu lub wyłączeniu z dochodu brutto »posiadacza rachunku« lub są opodatkowane według stawki obniżonej bądź opodatkowanie dochodu z inwestycji z danego rachunku jest odroczone lub podlega stawce obniżonej);

- (iii) wymagane jest coroczne przekazywanie organom podatkowym informacji dotyczących rachunku;
- (iv) wypłaty z rachunku uzależnione są od osiągnięcia określonego wieku emerytalnego, od inwalidztwa lub od śmierci, lub wypłata środków przed wystąpieniem tych określonych zdarzeń skutkuje nałożeniem kar; oraz
- (v) albo (i) wysokość rocznych składek ograniczona jest do kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Liechtensteinu stanowiącej równowartość 50 000 USD lub niższej, albo (ii) określono maksymalny limit składek możliwych do wpłacenia na rachunek równy kwocie denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Liechtensteinu stanowiącej równowartość 1 000 000 USD lub niższej, przy zastosowaniu do każdego z tych warunków zasad określonych w sekcji VII część C w odniesieniu do sumowania rachunków i przeliczania walut obcych.

Nie można uznać, że »rachunek finansowy«, który w innych aspektach spełnia wymóg części C pkt 17 lit. a) ppkt (v), nie spełnia takiego wymogu tylko dlatego, że taki »rachunek finansowy« może otrzymywać aktywa lub środki przenoszone z co najmniej jednego »rachunku finansowego« spełniającego wymogi części C pkt 17 lit. a) lub b) lub z co najmniej jednego funduszu emerytalnego lub rentowego spełniającego wymogi któregokolwiek z postanowień części B pkt 5–7;

b) rachunek spełniający następujące wymogi:

- (i) rachunek podlega regulacji jako instrument inwestycyjny do celów innych niż emerytury i jest regularnie przedmiotem obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych bądź rachunek podlega regulacji jako instrument oszczędnościowy do celów innych niż emerytury;
- (ii) rachunek korzysta z ulg podatkowych (tj. wpłacane składki, które co do zasady byłyby opodatkowane, podlegają odliczeniu lub wyłączeniu z dochodu brutto »posiadacza rachunku« lub są opodatkowane według stawki obniżonej bądź opodatkowanie dochodu z inwestycji z danego rachunku jest odroczone lub podlega stawce obniżonej);
- (iii) wypłaty z rachunku uzależnione są od spełnienia określonych kryteriów odnoszących się do celu rachunku inwestycyjnego lub oszczędnościowego (na przykład zapewnienie świadczeń edukacyjnych lub medycznych), lub wypłata środków przed spełnieniem tych kryteriów skutkuje nałożeniem kar; oraz
- (iv) wysokość rocznych składek ograniczona jest do kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Liechtensteinu stanowiącej równowartość 50 000 USD lub niższej, przy zastosowaniu zasad określonych w sekcji VII część C w odniesieniu do sumowania rachunków i przeliczania walut obcych.

Nie można uznać, że »rachunek finansowy«, który w innych aspektach spełnia wymóg części C pkt 17 lit. b) ppkt (iv), nie spełnia takiego wymogu tylko dlatego, że taki »rachunek finansowy« może otrzymywać aktywa lub środki przenoszone z co najmniej jednego »rachunku finansowego« spełniającego wymogi części C pkt 17 lit. a) lub b) lub z co najmniej jednego funduszu emerytalnego lub rentowego spełniającego wymogi któregokolwiek z postanowień części B pkt 5–7;

c) umowę ubezpieczenia na życie, w przypadku której okres ważności ubezpieczenia upłynie zanim osoba ubezpieczona osiągnie wiek 90 lat, pod warunkiem że dana umowa spełnia następujące wymogi:

- (i) składki wpłacane okresowo, których wysokość nie ulega zmniejszeniu w trakcie trwania umowy, są płatne co najmniej raz w roku w okresie obowiązywania umowy lub do momentu, gdy ubezpieczony osiągnie wiek 90 lat, w zależności od tego, który z tych okresów jest krótszy;
- (ii) w umowie nie określono wartości umowy, do której jakakolwiek osoba miałaby dostęp (w drodze wypłaty środków, zaciągnięcia pożyczki lub w inny sposób) bez wypowiedzenia umowy;
- (iii) kwota (inna niż świadczenie z tytułu śmierci) wypłacana w przypadku odstąpienia od umowy lub wypowiedzenia umowy nie może przekroczyć łącznej wysokości wpłaconych składek, pomniejszonej o sumę opłat z tytułu śmiertelności, zachorowalności oraz innych kosztów (niezależnie od tego, czy zostały faktycznie nałożone) za okres lub okresy obowiązywania umowy oraz wszelkich kwot wypłaconych przed odstąpieniem od umowy lub wypowiedzeniem umowy; oraz
- (iv) prawa wynikające z umowy nie zostały przeniesione na cesjonariusza w zamian za korzyść majątkową;

d) rachunek wchodzący wyłącznie w skład masy spadkowej, jeżeli dokumentacja dla tego rachunku zawiera kopię testamentu zmarłego lub akt zgonu;

e) rachunek utworzony w związku z którymkolwiek z poniższych:

- (i) postanowieniem lub wyrokiem sądu;

- (ii) sprzedają, zamianą lub dzierżawą bądź najmem nieruchomości lub ruchomości, pod warunkiem że rachunek spełnia następujące wymogi:
    - rachunek jest finansowany wyłącznie z zadatków, zaliczek, depozytów w wysokości odpowiedniej dla zabezpieczenia zobowiązania bezpośrednio związanego z transakcją, lub z podobnych płatności, lub jest finansowany z »aktywów finansowych«, które są zdeponowane na rachunku w związku ze sprzedażą, zamianą lub dzierżawą bądź najmem mienia,
    - rachunek został utworzony i jest wykorzystywany wyłącznie w celu zabezpieczenia zobowiązania nabywcy do zapłaty ceny nabycia mienia, zabezpieczenia zobowiązania sprzedawcy do pokrycia wszelkich zobowiązań warunkowych lub zobowiązań wydzierżawiającego lub dzierżawcy bądź wynajmującego lub najemcy do zapłaty za wszelkie szkody dotyczące przedmiotu dzierżawy bądź najmu, jak uzgodniono w umowie dzierżawy bądź najmu,
    - aktywa pozostające na rachunku, w tym uzyskane z niego dochody, zostaną wypłacone lub w inny sposób przekazane na rzecz nabywcy, sprzedawcy, wydzierżawiającego lub dzierżawcy bądź wynajmującego lub najemcy (również w celu spełnienia zobowiązań danej osoby) w momencie sprzedaży, zamiany lub wykupu mienia lub wygaśnięcia dzierżawy bądź najmu,
    - rachunek nie jest rachunkiem depozytu zabezpieczającego ani podobnym rachunkiem utworzonym w związku ze sprzedażą lub zamianą składnika »aktywów finansowych«, oraz
    - rachunek nie jest powiązany z rachunkiem opisanym w części C pkt 17 lit. f);
  - (iii) obowiązkiem »instytucji finansowej« obsługującej pożyczkę zabezpieczoną nieruchomością dotyczącym przeznaczenia części płatności wyłącznie w celu ułatwienia płatności z tytułu podatków lub ubezpieczeń związanych z nieruchomością w późniejszym terminie;
  - (iv) obowiązkiem »instytucji finansowej« dotyczącym wyłącznie ułatwienia płatności z tytułu podatków w późniejszym terminie;
- f) »rachunek depozytowy« spełniający następujące wymogi:
- (i) rachunek istnieje wyłącznie dlatego, że klient dokonuje płatności przekraczającej saldo debetowe w odniesieniu do karty kredytowej lub innego instrumentu kredytu odnawialnego, a nadpłacona kwota nie jest natychmiast zwracana klientowi; oraz
  - (ii) począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r. lub przed tą datą, »instytucja finansowa« wdroży politykę i procedury zapobiegające dokonaniu przez klienta nadpłaty przekraczającej kwotę denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Liechtensteinu stanowiącą równowartość 50 000 USD, albo zapewniające, aby wszelkie nadpłacone przez klienta kwoty przekraczające tę kwotę były temu klientowi zwracane w ciągu 60 dni, każdorazowo przy zastosowaniu zasad określonych w sekcji VII część C w odniesieniu do przeliczania walut obcych. W tym celu pojęcie »nadpłata przez klienta« nie odnosi się do salda dodatniego w zakresie spornych obciążeń, obejmuje jednak salda dodatnie wynikające ze zwrotów towarów.
- g) każdy inny rachunek, który niesie ze sobą niskie ryzyko zostania wykorzystanym do uchylecia się od opodatkowania, ma zasadniczo podobne cechy jak którykolwiek z rachunków opisanych w części C pkt 17 lit. a)–f) oraz jest zdefiniowany w prawie krajowym jako »rachunek wyłączony«, i — w przypadku państw członkowskich — o którym mowa w art. 8 ust. 7a dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, i o którym jest informowany Liechtenstein, a w przypadku Liechtensteinu, o którym jest informowana Komisja Europejska, pod warunkiem że status takiego rachunku jako »rachunku wyłączonego« nie utrudnia realizacji celów niniejszej Umowy.

D. Rachunek raportowany

1. Termin »rachunek raportowany« oznacza rachunek znajdujący się w posiadaniu co najmniej jednej »osoby raportowanej« lub »pasywnego NFE« kontrolowanego przez co najmniej jedną »osobę kontrolującą« będącą »osobą raportowaną«, pod warunkiem że zostanie on zidentyfikowany jako taki na mocy procedur należytej staranności opisanych w sekcjach II–VII.
2. Termin »osoba raportowana« oznacza »osobę z raportowanej jurysdykcji« inną niż: (i) spółka kapitałowa, której akcje są przedmiotem regularnego obrotu na co najmniej jednym uznanym rynku papierów wartościowych; (ii) spółka będąca »podmiotem powiązaniem« spółki określonej w ppkt (i); (iii) »podmiot rządowy«; (iv) »organizacja międzynarodowa«; (v) »bank centralny«; lub (vi) »instytucja finansowa«.
3. Termin »osoba z raportowanej jurysdykcji« oznacza osobę fizyczną lub »podmiot« będące rezydentami w »raportowanej jurysdykcji« na mocy prawa podatkowego takiej jurysdykcji, lub masę spadkową po osobie zmarłej, która była rezydentem »raportowanej jurysdykcji«. W tym celu »podmiot« taki jak spółka osobowa, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością lub podobne porozumienie prawne, niemające rezydencji do celów podatkowych traktuje się jako rezydenta w jurysdykcji, w której znajduje się miejsce faktycznego zarządu danego podmiotu.

4. Termin »raportowana jurysdykcja« oznacza Liechtenstein w odniesieniu do państwa członkowskiego lub państwo członkowskie w odniesieniu do Liechtensteinu w kontekście obowiązku dostarczenia informacji wyszczególnionych w sekcji I.
5. Termin »jurysdykcja uczestnicząca« w odniesieniu do państwa członkowskiego lub Liechtensteinu oznacza:
  - a) państwo członkowskie w odniesieniu do przekazywania informacji Liechtensteinowi, lub
  - b) Liechtenstein w odniesieniu do przekazywania informacji państwu członkowskiemu, lub
  - c) inną jurysdykcję, (i) z którą właściwe państwo członkowskie lub Liechtenstein, w zależności od kontekstu, zawarły porozumienie, na mocy którego ta inna jurysdykcja przedstawi informacje określone w sekcji I; oraz (ii) która jest określona w wykazie opublikowanym przez dane państwo członkowskie lub Liechtenstein i przekazanym Liechtensteinowi lub, odpowiednio, Komisji Europejskiej;
  - d) w odniesieniu do państw członkowskich, inną jurysdykcję, (i) z którą Unia Europejska zawarła porozumienie, na mocy którego ta inna jurysdykcja przedstawi informacje określone w sekcji I; oraz (ii) która jest określona w wykazie opublikowanym przez Komisję Europejską.
6. Termin »osoby kontrolujące« oznacza osoby fizyczne, które sprawują kontrolę nad »podmiotem«. W przypadku trustu termin ten oznacza ustanawiającego(-ych), powiernika(-ów), sprawującego(-ych) nadzór (o ile tacy są), beneficjenta(-ów) lub klasę(-y) beneficjentów oraz wszelkie inne osoby fizyczne sprawujące ostateczną faktyczną kontrolę nad trustem, a w przypadku porozumienia prawnego innego niż trust — termin ten oznacza osoby zajmujące równoważne lub podobne stanowiska. Termin »osoby kontrolujące« musi być interpretowany w sposób spójny z zaleceniami Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy.
7. Termin »NFE« oznacza dowolny »podmiot«, który nie jest »instytucją finansową«.
8. Termin »pasywny NFE« oznacza: (i) NFE niebędący »aktywnym NFE«; lub (ii) »podmiot inwestujący« opisany w części A pkt 6 lit. b), niebędące »instytucją finansową z jurysdykcji uczestniczącej«.
9. Termin »aktywny NFE« oznacza NFE spełniający którekolwiek z następujących kryteriów:
  - a) mniej niż 50 % dochodu brutto NFE za poprzedni rok kalendarzowy lub inny odpowiedni okres sprawozdawczy jest dochodem pasywnym, a mniej niż 50 % aktywów posiadanych przez NFE w trakcie poprzedniego roku kalendarzowego lub innego odpowiedniego okresu sprawozdawczego stanowią aktywa, które przynoszą dochód pasywny lub są posiadane dla osiągnięcia dochodu pasywnego;
  - b) akcje danego NFE są przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych lub dany NFE jest »podmiotem powiązany« »podmiotu«, którego akcje są przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych;
  - c) NFE jest »podmiotem rządowym«, »organizacją międzynarodową«, »bankiem centralnym« lub »podmiotem« będącym w całości własnością co najmniej jednego ze wspomnianych podmiotów;
  - d) zasadniczo wszystkie czynności NFE obejmują posiadanie (w całości lub w części) wyemitowanych akcji co najmniej jednej jednostki zależnej, bądź zapewnienia finansowania i świadczenia usług takim jednostkom, które prowadzą działalność w branżach lub sektorach innych niż działalność instytucji finansowej, z wyjątkiem sytuacji, gdy dany podmiot nie kwalifikuje się do tego statusu, jeżeli sam działa jako (lub sam przedstawia się jako) fundusz inwestycyjny, taki jak fundusz *private equity*, fundusz *venture capital*, fundusz typu *leveraged buyout* (LBO) lub inny instrument inwestycyjny, którego celem jest nabycie lub finansowanie spółek, a następnie posiadanie udziałów w tych spółkach jako aktywów trwałych do celów inwestycji;
  - e) NFE nie prowadzi jeszcze działalności gospodarczej i nie prowadził wcześniej takiej działalności, jednakże inwestuje kapitał w aktywa z zamiarem prowadzenia działalności innej niż działalność instytucji finansowej, pod warunkiem że dany NFE nie kwalifikuje się do tego wyjątku po okresie 24 miesięcy po dniu początkowego utworzenia tego NFE;
  - f) NFE nie był »instytucją finansową« przez ubiegłe pięć lat oraz jest w trakcie procesu likwidacji aktywów lub reorganizacji z zamiarem kontynuowania lub wznowienia działań w dziedzinie innej niż działalność »instytucji finansowej«;

- g) NFE zajmuje się głównie transakcjami finansowymi lub zabezpieczającymi z »podmiotami powiązanimi«, które nie są »instytucjami finansowymi«, lub na rzecz tych podmiotów, oraz nie zapewnia finansowania ani nie świadczy usług zabezpieczających na rzecz jakiegokolwiek »podmiotu« niebędącego »podmiotem powiązanim«, pod warunkiem że grupa wszelkich takich »powiązanych podmiotów« prowadzi przede wszystkim działalność inną niż działalność »instytucji finansowej«; lub
- h) NFE spełnia wszystkie następujące kryteria:
- (i) został utworzony i działa w jurysdykcji swojego miejsca rezydencji (państwie członkowskim, Liechtensteinie lub innej jurysdykcji) wyłącznie dla celów religijnych, charytatywnych, naukowych, artystycznych, kulturalnych, sportowych lub edukacyjnych; lub został utworzony i działa w jurysdykcji swojego miejsca rezydencji (państwie członkowskim, Liechtensteinie lub innej jurysdykcji) i jest organizacją zawodową, organizacją przedsiębiorców, izbą handlową, organizacją pracy, organizacją rolniczą lub ogrodniczą, organizacją obywatelską lub organizacją prowadzoną wyłącznie w celu wspierania opieki społecznej;
  - (ii) jest zwolniony z podatku dochodowego w jurysdykcji swojego miejsca rezydencji (państwie członkowskim, Liechtensteinie lub innej jurysdykcji);
  - (iii) nie posiada udziałowców ani członków, którzy są właścicielami lub beneficjentami jego dochodu lub aktywów;
  - (iv) mające zastosowanie przepisy jurysdykcji miejsca rezydencji tego NFE (państwa członkowskiego, Liechtensteinu lub innej jurysdykcji) lub jego dokumenty założycielskie nie pozwalają na jakikolwiek podział ani jakiegokolwiek zastosowanie jego dochodu lub aktywów na rzecz osoby prywatnej lub podmiotu niebędącego podmiotem charytatywnym, z wyjątkiem celów zgodnych z prowadzoną przez NFE działalnością charytatywną, ani na podział jako zapłatę rozsądnego wynagrodzenia za wykonane usługi lub zapłatę odzwierciedlającą uczciwą wartość rynkową nabytego przez ten podmiot majątku; oraz
  - (v) mające zastosowanie przepisy jurysdykcji miejsca rezydencji tego NFE (państwa członkowskiego, Liechtensteinu lub innej jurysdykcji) lub jego dokumenty założycielskie wymagają, aby w przypadku likwidacji lub rozwiązania tego NFE wszystkie jego aktywa zostały przekazane »podmiotowi rządowemu« lub innej organizacji non-profit, lub przypadły w udziale rządowi jurysdykcji miejsca rezydencji danego NFE (państwa członkowskiego, Liechtensteinu lub innej jurysdykcji) lub jednostkom terytorialnym niższego szczebla danej jurysdykcji.

E. Różne

1. Termin »posiadacz rachunku« oznacza osobę wymienioną lub zidentyfikowaną jako posiadacz »rachunku finansowego« przez »instytucję finansową«, która prowadzi ten rachunek. Osoba, inna niż »instytucja finansowa«, posiadająca »rachunek finansowy« w imieniu lub na rzecz innej osoby jako przedstawiciel, powiernik, pełnomocnik, osoba upoważniona do podpisywania dokumentów, doradca inwestycyjny lub pośrednik, nie jest traktowana do celów niniejszego załącznika jako posiadająca rachunek, natomiast uważa się, że posiadającą rachunek jest ta inna osoba. W przypadku »pieniężnych umów ubezpieczenia« lub »umów renty« za »posiadacza rachunku« uznaje się każdą osobę uprawnioną do otrzymania »wartości pieniężnej« lub do dokonania zmiany beneficjenta umowy. Jeżeli brak jest osoby upoważnionej do otrzymania »wartości pieniężnej« lub do dokonania zmiany beneficjenta, za »posiadacza rachunku« uważa się każdą osobę z nazwiska wskazaną w umowie jako właściciel oraz każdą osobę, której przysługuje prawo do otrzymania płatności na warunkach tej umowy. W momencie zapadalności »pieniężnej umowy ubezpieczenia« lub »umowy renty« każda osoba uprawniona do otrzymania płatności z tytułu umowy uważana jest za »posiadacza rachunku«.
2. Termin »procedury AML/KYC« oznacza procedury należytej staranności wobec klienta stosowane przez »raportującą instytucję finansową« na mocy wymogów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy lub podobnych wymogów, którym podlega taka »raportująca instytucja finansowa«.
3. Termin »podmiot« oznacza osobę prawną lub porozumienie prawne, takie jak spółka, spółka osobowa, trust lub fundacja.
4. Podmiot jest »podmiotem powiązanim« innego »podmiotu«, jeżeli: a) jeden z »podmiotów« kontroluje drugi »podmiot«; b) obydwie »podmioty« pozostają pod wspólną kontrolą; lub c) obydwie »podmioty« są »podmiotami inwestującymi« opisanymi w części A pkt 6 lit. b), są wspólnie zarządzane, a takie zarządzanie spełnia obowiązki dotyczące należytej staranności nałożone na takie »podmioty inwestujące«. W tym celu kontrola obejmuje bezpośrednią lub pośrednią własność ponad 50 % głosów i wartości w danym »podmiocie«.
5. Termin »NIP« oznacza numer identyfikacyjny podatnika (lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru).

6. Termin »dowód w postaci dokumentu« obejmuje którykolwiek z poniższych elementów:
- a) certyfikat rezydencji wystawiony przez upoważniony organ rządowy (na przykład rząd lub jego agencję lub jednostkę samorządu) jurysdykcji (państwa członkowskiego, Liechtensteinu lub innej jurysdykcji) będącej — według odbiorcy płatności — miejscem jego rezydencji;
  - b) w przypadku osoby fizycznej — każdy ważny dowód tożsamości wystawiony przez upoważniony organ rządowy (na przykład rząd lub jego agencję lub jednostkę samorządu), który wskazuje tożsamość osoby fizycznej i jest zwykle używany do celów identyfikacji;
  - c) w przypadku »podmiotu« — każda urzędowa dokumentacja wystawiona przez upoważniony organ rządowy (na przykład rząd lub jego agencję lub jednostkę samorządu), która zawiera nazwę »podmiotu« oraz adres głównego miejsca prowadzenia działalności w jurysdykcji (państwie członkowskim, Liechtensteinie lub w innej jurysdykcji) będącej — według tego »podmiotu« — miejscem jego rezydencji, albo wskazuje jurysdykcję (państwo członkowskie, Liechtenstein lub inną jurysdykcję), w której »podmiot« ten został zarejestrowany lub utworzony;
  - d) każde zbadane sprawozdanie finansowe, raport kredytowy wystawiony przez osobę trzecią, wniosek o ogłoszenie upadłości oraz sprawozdanie organu nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych.

W odniesieniu do »istniejących rachunków podmiotów« »raportujące instytucje finansowe« mogą używać jako »dowód w postaci dokumentu« każdą klasyfikację znajdującą się w dokumentacji danej »raportującej instytucji finansowej« w odniesieniu do danego »posiadacza rachunku«, która to klasyfikacja została określona na podstawie znormalizowanego systemu kodowania działalności gospodarczej, która została zarejestrowana przez daną »raportującą instytucję finansową« zgodnie z jej normalną praktyką biznesową do celów »procedur AML/KYC« lub do innych celów regulacyjnych (innych niż cele podatkowe) i która została wdrożona przez daną »raportującą instytucję finansową« przed datą wykorzystaną do zaklasyfikowania danego »rachunku finansowego« jako »rachunku istniejącego«, pod warunkiem że danej »raportującej instytucji finansowej« nic nie wiadomo o tym, by taka klasyfikacja była niepoprawna lub nierzetelna, oraz że ta raportująca instytucja finansowa« nie ma powodów, by sądzić, że przedmiotowa klasyfikacja jest niepoprawna lub nierzetelna. Termin »znormalizowany system kodowania działalności gospodarczej« oznacza system kodujący używany do klasyfikowania przedsiębiorstw według rodzaju działalności do celów innych niż cele podatkowe.

SEKCJA IX

SKUTECZNE WYKONANIE

Każde państwo członkowskie i Liechtenstein muszą wprowadzić zasady i procedury administracyjne w celu zapewnienia skutecznego wykonywania i przestrzegania opisanych powyżej procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności, w tym:

1. zasady uniemożliwiające »instytucjom finansowym«, osobom lub pośrednikom przyjmowanie praktyk służących obchodzeniu procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności;
2. zasady zobowiązujące »raportujące instytucje finansowe« do prowadzenia rejestrów podjętych przez nie kroków oraz wszelkich dowodów, które posłużyły za podstawę wykonania powyższych procedur, i odpowiednich środków w celu uzyskania tych rejestrów;
3. procedury administracyjne służące sprawdzeniu, czy »raportujące instytucje finansowe« przestrzegają procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności; procedury administracyjne służące podjęciu dalszych działań wraz z »raportującą instytucją finansową« w przypadku zgłoszenia rachunków nieudokumentowanych;
4. procedury administracyjne w celu zapewnienia, aby »podmioty« i rachunki określone w prawie krajowym jako »nieraportujące instytucje finansowe« i »rachunki wyłączone« nadal cechowały się niskim ryzykiem wykorzystania ich do uchylecia się od opodatkowania; oraz
5. skuteczne przepisy dotyczące egzekwowania w odpowiedzi na nieprzebranie obowiązków.

SEKCJA X

TERMINY WYKONANIA W ODNIESIENIU DO »RAPORTUJĄCYCH INSTYTUCJI FINANSOWYCH« ZNAJDUJĄCYCH SIĘ W AUSTRII

W przypadku »raportujących instytucji finansowych« zlokalizowanych w Austrii wszystkie odniesienia do »2016 r.« i do »2017 r.« w niniejszym załączniku należy odczytywać jako odniesienia do, odpowiednio, »2017 r.« i »2018 r.«. W przypadku »istniejących rachunków« posiadanych przez »raportujące instytucje finansowe« zlokalizowane w Austrii wszystkie odniesienia do terminu »31 grudnia 2015 r.« w niniejszym załączniku należy odczytywać jako odniesienia do »31 grudnia 2016 r.«.

ZAŁĄCZNIK II

DODATKOWE ZASADY DOTYCZĄCE PRZEKAZYWANIA INFORMACJI I ZASADY NALEŻYTEJ STARANNOŚCI W ODNIESIENIU DO INFORMACJI FINANSOWYCH**1. Zmiana okoliczności**

»Zmiana okoliczności« obejmuje każdą zmianę, która skutkuje dodaniem informacji odnoszących się do statusu osoby lub która w inny sposób koliduje ze statusem danej osoby. Ponadto zmiana okoliczności obejmuje wszelkie zmiany lub dodanie informacji odnoszące się do rachunku danego »posiadacza rachunku« (łącznie z dodaniem, zastąpieniem lub inną zmianą dotyczącą »posiadacza rachunku«) bądź wszelkie zmiany lub dodanie informacji odnoszące się do rachunku powiązanego z takim rachunkiem (z zastosowaniem zasad dotyczących sumowania rachunków opisanych w załączniku I sekcja VII część C pkt 1–3), jeżeli taka zmiana lub dodanie informacji wpływają na status »posiadacza rachunku«.

Jeżeli »raportująca instytucja finansowa« zastosowała kryterium adresu zamieszkania, opisane w załączniku I sekcja III część B pkt 1, i następuje zmiana okoliczności, która sprawia, że »raportująca instytucja finansowa« dowiadyuje się lub ma powody sądzić, że pierwotne »dowody w postaci dokumentów« (lub inna równoważna dokumentacja) są niepoprawne lub niezetelne, dana »raportująca instytucja finansowa« musi — na późniejszy z następujących dni: ostatni dzień odnośnego roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego, bądź w terminie 90 dni kalendarzowych od powiadomienia o takiej zmianie okoliczności lub jej odkryciu — uzyskać oświadczenie i nowy »dowód w postaci dokumentu« w celu ustalenia jednej lub większej liczby rezydencji do celów podatkowych danego »posiadacza rachunku«. Jeżeli »raportująca instytucja finansowa« nie jest w stanie uzyskać oświadczenia i nowego »dowodu w postaci dokumentu« przed upływem takiego terminu, musi ona zastosować procedurę elektronicznego wyszukiwania danych opisaną w załączniku I sekcja III część B pkt 2–6.

2. Oświadczenie w odniesieniu do »nowych rachunków podmiotów«

W odniesieniu do »nowych rachunków podmiotów«, do celów ustalenia, czy »osoba kontrolująca« »pasywny NFE« jest »osobą raportowaną«, »raportująca instytucja finansowa« może opierać się wyłącznie na oświadczeniu »posiadacza rachunku« albo takiej »osoby kontrolującej«.

3. Rezydencja »instytucji finansowej«

»Instytucja finansowa« jest »rezydentem« w państwie członkowskim, Liechtensteinie lub innej »jurysdykcji uczestniczącej«, jeżeli jest ona objęta jurysdykcją takiego państwa członkowskiego, Liechtensteinu lub innej »jurysdykcji uczestniczącej« (tj. »jurysdykcja uczestnicząca« jest w stanie wyegzekwować od danej »instytucji finansowej«, aby przekazywała odnośne informacje). Ogólnie rzecz biorąc, w przypadku gdy »instytucja finansowa« jest rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim, Liechtensteinie lub innej »jurysdykcji uczestniczącej« jest ona objęta jurysdykcją takiego państwa członkowskiego, Liechtensteinu lub innej »jurysdykcji uczestniczącej«, a co za tym idzie, jest »instytucją finansową« z państwa członkowskiego, »instytucją finansową« z Liechtensteinu lub »instytucją finansową« z innej »jurysdykcji uczestniczącej«. W przypadku trustu będącego »instytucją finansową« (bez względu na to, czy jest on rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim, Liechtensteinie lub innej »jurysdykcji uczestniczącej«), uważa się, że dany trust jest objęty jurysdykcją państwa członkowskiego, Liechtensteinu lub innej »jurysdykcji uczestniczącej«, jeżeli co najmniej jeden z jego powierników jest rezydentem w takim państwie członkowskim, Liechtensteinie lub innej »jurysdykcji uczestniczącej«, z wyjątkiem sytuacji, gdy trust przekazuje wszystkie informacje, których zgłoszenie jest wymagane na mocy niniejszej Umowy lub innej umowy wdrażającej »globalny standard« w odniesieniu do »rachunków raportowanych« prowadzonych przez trust, do innej »jurysdykcji uczestniczącej« (państwa członkowskiego, Liechtensteinu lub innej »jurysdykcji uczestniczącej«), ponieważ jest rezydentem do celów podatkowych w tej drugiej »jurysdykcji uczestniczącej«. Jednakże w przypadku gdy »instytucja finansowa« (inna niż trust) nie ma rezydencji do celów podatkowych (na przykład z uwagi na to, że jest traktowana jako przejrzysta fiskalnie, lub jest zlokalizowana w jurysdykcji, w której nie ma podatku dochodowego), uważa się, że instytucja taka jest objęta jurysdykcją państwa członkowskiego, Liechtensteinu lub innej »jurysdykcji uczestniczącej«, a co za tym idzie, jest »instytucją finansową« z państwa członkowskiego, »instytucją finansową« z Liechtensteinu lub »instytucją finansową« z innej »jurysdykcji uczestniczącej«, jeżeli:

- a) jest zarejestrowana na mocy przepisów państwa członkowskiego, Liechtensteinu lub innej »jurysdykcji uczestniczącej«;
- b) posiada swoje miejsce zarządu (w tym faktyczny zarząd) w państwie członkowskim, Liechtensteinie lub innej »jurysdykcji uczestniczącej«; lub
- c) podlega nadzorowi finansowemu w państwie członkowskim, Liechtensteinie lub innej »jurysdykcji uczestniczącej«.

W przypadku gdy »instytucja finansowa« (inna niż trust) jest rezydentem w co najmniej dwóch »jurysdykcjach uczestniczących« (państwie członkowskim, Liechtensteinie lub innej »jurysdykcji uczestniczącej«), taka »instytucja finansowa« będzie podlegać obowiązkowi sprawozdawczym i obowiązkowi dotyczącym należytej staranności »jurysdykcji uczestniczącej«, w której prowadzi »rachunek finansowy« bądź »rachunki finansowe«.

4. Prowadzony rachunek

Ogólnie rzecz biorąc, rachunek byłby uważany za prowadzony przez »instytucję finansową« w następujących przypadkach:

- a) w przypadku »rachunku powierniczego« — przez »instytucję finansową«, która przechowuje aktywa na rachunku (łącznie z »instytucją finansową«, która posiada aktywa we własnym imieniu, ale na rzecz »posiadacza rachunku« w takiej instytucji);
- b) w przypadku »rachunku depozytowego« — przez »instytucję finansową«, która jest zobowiązana do dokonywania płatności w odniesieniu do danego rachunku (z wyłączeniem przedstawiciela »instytucji finansowej«, bez względu na to, czy taki przedstawiciel jest »instytucją finansową«);
- c) w przypadku udziału w kapitale lub w wierzytelnościach »instytucji finansowej« stanowiącego »rachunek finansowy« — przez taką »instytucję finansową«;
- d) w przypadku »pieniężnej umowy ubezpieczenia« lub »umowy renty« — przez »instytucję finansową«, która jest zobowiązana do dokonywania płatności w odniesieniu do danej umowy.

5. Trusty będące pasywnymi NFE

»Podmiot« taki jak spółka osobowa, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością lub podobne porozumienie prawne niemające rezydencji do celów podatkowych, zgodnie z załącznikiem I sekcja VIII część D pkt 3, traktuje się jako rezydenta w jurysdykcji, w której znajduje się miejsce jego faktycznego zarządu. W tym celu osobę prawną lub porozumienie prawne uważa się za »podobne« do spółki osobowej i spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, gdy osoba ta lub porozumienie nie są traktowane jako jednostka podlegająca opodatkowaniu w »raportowanej jurysdykcji« na mocy przepisów podatkowych takiej »raportowanej jurysdykcji«. Jednakże aby uniknąć podwójnego raportowania (z uwagi na szeroki zakres terminu »osoby kontrolujące« w przypadku trustów), trustu będącego »pasywnym NFE« nie można uznać za podobne porozumienie prawne.

6. Adres głównego miejsca prowadzenia działalności »podmiotu«

Jednym z wymogów opisanych w załączniku I sekcja VIII część E pkt 6 lit. c) jest wymóg, aby — w przypadku »podmiotu« — urzędowa dokumentacja zawierała adres głównego miejsca prowadzenia działalności »podmiotu« w państwie członkowskim, Liechtensteinie lub innej jurysdykcji będącej — według tego »podmiotu« — miejscem jego rezydencji, albo wskazywała państwo członkowskie, Liechtenstein lub inną jurysdykcję, w którym lub w której »podmiot« ten został zarejestrowany lub utworzony. Adresem głównego miejsca prowadzenia działalności »podmiotu« jest, ogólnie rzecz ujmując, miejsce, w którym znajduje się miejsce jego faktycznego zarządu. Adres »instytucji finansowej«, w której »podmiot« ma rachunek, skrytka pocztowa lub adres wykorzystywany wyłącznie do celów korespondencji nie są adresem głównego miejsca prowadzenia działalności »podmiotu«, chyba że taki adres jest jedynym adresem wykorzystywanym przez dany »podmiot« i pojawia się jako adres zarejestrowany w dokumentach organizacyjnych »podmiotu«. Co więcej, adres przekazany z zastrzeżeniem instrukcji przechowywania wszelkiej korespondencji przychodzącej na ten adres, nie jest adresem głównego miejsca prowadzenia działalności danego »podmiotu«.

ZAŁĄCZNIK III

WYKAZ WŁAŚCIWYCH ORGANÓW UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON

Na użytek niniejszej Umowy »właściwe organy« to:

- a) w Księstwie Liechtensteinu: Die Regierung des Fürstentums Liechtenstein lub upoważniony przedstawiciel,
- b) w Królestwie Belgii: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances lub upoważniony przedstawiciel,
- c) w Republice Bułgarii: Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите lub upoważniony przedstawiciel,
- d) w Republice Czeskiej: Ministr financí lub upoważniony przedstawiciel,
- e) w Królestwie Danii: Skatteministeren lub upoważniony przedstawiciel,
- f) w Republice Federalnej Niemiec: Der Bundesminister der Finanzen lub upoważniony przedstawiciel,
- g) w Republice Estońskiej: Rahandusminister lub upoważniony przedstawiciel,
- h) w Republice Greckiej: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών lub upoważniony przedstawiciel,

- i) w Królestwie Hiszpanii: El Ministro de Economía y Hacienda lub upoważniony przedstawiciel,
- j) w Republice Francuskiej: Le Ministre chargé du budget lub upoważniony przedstawiciel,
- k) w Republice Chorwacji: Ministar financija lub upoważniony przedstawiciel,
- l) w Irlandii: The Revenue Commissioners lub ich upoważniony przedstawiciel,
- m) w Republice Włoskiej: Il Direttore Generale delle Finanze lub upoważniony przedstawiciel,
- n) w Republice Cypryjskiej: Υπουργός Οικονομικών lub upoważniony przedstawiciel,
- o) w Republice Łotewskiej: Finanšu ministrs lub upoważniony przedstawiciel,
- p) w Republice Litewskiej: Finansų ministras lub upoważniony przedstawiciel,
- q) w Wielkim Księstwie Luksemburga: Le Ministre des Finances lub upoważniony przedstawiciel,
- r) na Węgrzech: A pénzügyminiszter lub upoważniony przedstawiciel,
- s) w Republice Malty: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi lub upoważniony przedstawiciel,
- t) w Królestwie Niderlandów: De Minister van Financiën lub upoważniony przedstawiciel,
- u) w Republice Austrii: Der Bundesminister für Finanzen lub upoważniony przedstawiciel,
- v) w Rzeczypospolitej Polskiej: Minister Finansów lub upoważniony przedstawiciel,
- w) w Republice Portugalskiej: O Ministro das Finanças lub upoważniony przedstawiciel,
- x) w Rumunii: Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală lub upoważniony przedstawiciel,
- y) w Republice Słowenii: Minister za finance lub upoważniony przedstawiciel,
- z) w Republice Słowackiej: Minister financií lub upoważniony przedstawiciel,
- aa) w Republice Finlandii: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet lub upoważniony przedstawiciel,
- ab) w Królestwie Szwecji: Chefen för Finansdepartementet lub upoważniony przedstawiciel,
- ac) w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i na terytoriach europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest Zjednoczone Królestwo: the Commissioners of Inland Revenue lub ich upoważniony przedstawiciel i właściwy organ w Gibraltarze, który Zjednoczone Królestwo wyznaczy zgodnie z »uzgodnionymi porozumieniami« odnoszącymi się do władz Gibraltar w kontekście instrumentów UE i WE oraz związanych z nimi traktatów, notyfikowanymi państwu członkowskim i instytucjom Unii Europejskiej w dniu 19 kwietnia 2000 r., których kopia jest notyfikowana Liechtensteinowi przez Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej i które stosuje się do niniejszej Umowy.”.

Artykuł 2

Wejście w życie i obowiązywanie

1. Niniejszy protokół zmieniający wymaga ratyfikacji lub zatwierdzenia przez Umawiające się Strony zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami. Umawiające się Strony notyfikują sobie nawzajem zakończenie tych procedur. Niniejszy protokół zmieniający wchodzi w życie pierwszego dnia stycznia po złożeniu ostatniej notyfikacji.
2. W odniesieniu do wymiany informacji na wniosek wymianę informacji określoną w niniejszym protokole zmieniającym stosuje się do wniosków złożonych w dniu wejścia w życie protokołu lub po tej dacie, które dotyczą lat obrotowych rozpoczynających się w pierwszym dniu stycznia roku, w którym wejdzie w życie niniejszy protokół zmieniający lub po tej dacie. Art. 10 Umowy w brzmieniu przed zmianą niniejszym protokołem zmieniającym nadal obowiązuje, chyba że zastosowanie ma art. 5 Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym.

3. Niezależnie od ust. 1 i 2, poniższe obowiązki określone w Umowie w brzmieniu przed wprowadzeniem zmian niniejszym protokołem zmieniającym nadal obowiązują, jak następuje:

- (i) obowiązki spoczywające na Liechtensteinie i podmiotach wypłacających mających siedzibę w tym państwie na mocy art. 2 Umowy w brzmieniu przed wprowadzeniem zmian niniejszym protokołem zmieniającym i obowiązki Liechtensteinu oraz związane z nimi obowiązki podmiotów wypłacających mających siedzibę w tym państwie wynikające z art. 8 Umowy w brzmieniu przed wprowadzeniem zmian niniejszym protokołem zmieniającym obowiązują do dnia 30 czerwca roku, w którym wejdzie w życie niniejszy protokół zmieniający, lub do czasu wywiązania się z tych obowiązków;
- (ii) obowiązki spoczywające na państwach członkowskich na mocy art. 9 Umowy w brzmieniu przed wprowadzeniem zmian niniejszym protokołem zmieniającym w odniesieniu do podatku u źródła pobieranego w ostatnim roku okresu obowiązywania Umowy w brzmieniu przed wprowadzeniem zmian niniejszym protokołem zmieniającym i w latach poprzednich obowiązują do czasu wywiązania się z tych obowiązków.

Artykuł 3

Języki

Niniejszy protokół zmieniający sporządza się w dwóch egzemplarzach w językach angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani pełnomocnicy złożyli swoje podpisy pod niniejszą Umową.

Съставено в Страсбург на двадесет и осми октомври две хиляди и петнадесета година.

Hecho en Estrasburgo, el veintiocho de octubre de dos mil quince.

Ve Štrasburku dne dvacátého osmého října dva tisíce patnáct.

Udfærdiget i Strasbourg den otteogtyvende oktober to tusind og femten.

Geschehen zu Straßburg am achtundzwanzigsten Oktober zweitausendfünfzehn.

Kahe tuhante viieteistkümnenda aasta oktoobrikuu kahekümne kaheksandal päeval Strasbourgis.

Έγινε στο Στρασβούργο, στις είκοσι οκτώ Οκτωβρίου δύο χιλιάδες δεκαπέντε.

Done at Strasbourg on the twenty eighth day of October in the year two thousand and fifteen.

Fait à Strasbourg, le vingt huit octobre deux mille quinze.

Sastavljeno u Strasbourg u dvadeset osmog listopada dvije tisuće petnaeste.

Fatto a Strasburgo, addì ventotto ottobre duemilaquindici.

Strasbūrā, divi tūkstoši piecpadsmitā gada divdesmit astotajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai penkioliktą metų spalio dvidešimt aštuntą dieną Strasbūre.

Kelt Strasbourgban, a kéteze-tizenötödik év október havának huszonnyolcadik napján.

Magħmul fi Strasburgu, fit-tmienja u ghoxrin jum ta' Ottubru fis-sena elfejn u ħmistax.

Gedaan te Straatsburg, de achtentwintigste oktober tweeduizend vijftien.

Sporządzono w Strasburgu dnia dwudziestego ósmego października roku dwa tysiące piętnastego.

Feito em Estrasburgo, em vinte e oito de outubro de dois mil e quinze.

Íntocmit la Strasbourg la doužeci și opt octombrie două mii cincisprezece.

V Štrasburgu dvadsiateho ôsmeho oktôbra dvetisícridsať.

V Strasbourg, dne osemindvajsetega oktobra leta dva tisoč petnajst.

Tehty Strasbourgissa kahdentenäkymmenentenäkahdeksantena päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaviisitoista.

Som skedde i Strasbourg den tjugoåttonde oktober år tjugohundrafemton.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 За Европскую унию
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europejską uniję
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

Pierre Giscard

За Княжество Лихтенщайн
 Por el principado de Liechtenstein
 Za Lichtenštejské knížectví
 For Fyrstendømmet Liechtenstein
 Für das Fürstentum Liechtenstein
 Liechtensteini Vürstiriigi nimel
 Για το Πριγκιπάτο του Λιχτενστάιν
 For the Principality of Liechtenstein
 Pour la Principauté de Liechtenstein
 Za Kneževinu Lihtenštajn
 Per il Principato del Liechtenstein
 Lihtenšteinas Firstistes vārdā –
 Lichtenšteino Kunigaikštystės vardu
 A Liechtensteini Hercegség részéről
 Għall-Prinċipat ta' Liechtenstein
 Voor het Vorstendom Liechtenstein
 W imieniu Księstwa Liechtensteinu
 Pelo Principado do Listenstaine
 Pentru Principatul Liechtenstein
 Za Lichtenštajnské kniežatstvo
 Za Kneževino Lihtenštajn
 Liechtensteinin ruhtinaskunnan puolesta
 För Furstendömet Liechtenstein

WSPÓLNE DEKLARACJE UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON:**WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON W SPRAWIE ART. 5 UMOWY**

Umawiające się Strony zgadzają się, że — w odniesieniu do wdrożenia art. 5 dotyczącego wymiany informacji na wniosek — źródłem interpretacji powinien być komentarz do art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku w wersji aktualnej w chwili podpisania protokołu zmieniającego.

W przypadku gdy OECD przyjmie w późniejszych latach nowe wersje komentarza do art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku każde państwo członkowskie lub Liechtenstein – działając jako jurysdykcja, do której zwrócono się o informacje – może stosować te nowe wersje jako źródło interpretacji zastępujące wcześniejsze wersje. Państwa członkowskie powiadamiają Liechtenstein, a Liechtenstein powiadamia Komisję Europejską o skorzystaniu z możliwości przewidzianej w poprzednim zdaniu. Komisja Europejska może koordynować powiadomienie przez państwa członkowskie Liechtensteinu oraz przekazuje powiadomienie Liechtensteinu wszystkim państwom członkowskim. Stosowanie takich nowych wersji jest skuteczne od daty poinformowania o tym.

**WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON DOTYCZĄCA WEJŚCIA W ŻYCIE I WYKONANIA
PROTOKOŁU ZMIENIAJĄCEGO**

Umawiające się Strony oświadczają, iż spodziewają się, że wymogi konstytucyjne Liechtensteinu i wymogi prawa Unii Europejskiej dotyczące zawierania umów międzynarodowych zostaną terminowo spełnione, aby umożliwić wejście w życie protokołu zmieniającego w pierwszym dniu stycznia 2016 r. Strony podejmą wszelkie dostępne im środki, aby osiągnąć ten cel.

Przed rozpoczęciem stosowania zasad należytej staranności określonych w załącznikach I i II państwa członkowskie powiadamiają Liechtenstein, a Liechtenstein powiadamia Komisję Europejską o podjęciu przez siebie koniecznych środków w celu wprowadzenia w życie Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym. Komisja Europejska może koordynować powiadomienie przez państwa członkowskie Liechtensteinu oraz przekazuje powiadomienie Liechtensteinu wszystkim państwom członkowskim.
